

Eiropas Savienības

C 102 E

Oficiālais Vēstnesis

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

54. sējums
2011. gada 2. aprīlisPaziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti*

PADOME

2011/C 102 E/01

Padomes Nostāja (ES) Nr. 7/2011 pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par pārtikas informācijas sniegšanu patērētājiem, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006 un atceļ Direktīvu 87/250/EEK, 90/496/EEK, 1999/10/EK, 2000/13/EK, 2002/67/EK, 2008/5/EK un Regulu (EK) Nr. 608/2004

Pieņemta Padomē 2011. gada 21. februārī ⁽¹⁾..... 1

LV

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

PADOME

PADOMES NOSTĀJA (ES) Nr. 7/2011 PIRMAJĀ LASĪJUMĀ,

lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par pārtikas informācijas sniegšanu patērētājiem, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006 un atceļ Direktīvu 87/250/EEK, 90/496/EEK, 1999/10/EK, 2000/13/EK, 2002/67/EK, 2008/5/EK un Regulu (EK) Nr. 608/2004

Pieņemta Padomē 2011. gada 21. februārī

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2011/C 102 E/01)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

lietoto pārtiku. Patērētāju izvēli *inter alia* var ietekmēt veselības, ekonomiski, vides, sociāli un ētiski apsvērumi.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

- (4) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu⁽³⁾, pārtikas aprites tiesību aktu mērķis ir nodrošināt patērētājiem pamatu informētas izvēles izdarīšanai attiecībā uz uzturā lietoto pārtiku un nepieļaut praksi, kas var maldināt patērētāju.

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atziņumu⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru⁽²⁾,

- (5) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem⁽⁴⁾, nosaka noteiktus aspektus attiecībā uz informācijas sniegšanu patērētājiem, sevišķi lai nepieļautu maldinošu praksi vai informācijas noklusēšanu. Negodīgas komercprakses vispārīgie principi būtu jāpapildina ar īpašiem noteikumiem attiecībā uz pārtikas informācijas sniegšanu patērētājiem.

tā kā:

- (1) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 169. pantā paredzēts, ka Savienībai jāsekmē patērētāju tiesību aizsardzības augsta līmeņa sasniegšana, veicot 114. pantā noteiktos pasākumus.
- (2) Nekaitīgas un veselīgas pārtikas brīva aprīte ir būtisks iekšējā tirgus aspekts un ievērojami ietekmē gan iedzīvotāju veselību un labklājību, gan viņu sociālās un ekonomiskās intereses.
- (3) Nolikā sasniegt augstu patērētāju veselības aizsardzības līmeni un garantēt viņu tiesības uz informāciju, būtu jānodrošina patērētāju pienācīga informētība par uzturā

- (6) Savienības pārtikas marķēšanas noteikumi, kas attiecas uz visu pārtiku, ir noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/13/EK (2000. gada 20. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu⁽⁵⁾. Lielākā daļa minētās direktīvas noteikumu izstrādāti 1978. gadā, tāpēc tie būtu jāatjaunina.

- (7) Padomes Direktīvā 90/496/EEK (1990. gada 24. septembris) par pārtikas produktu uzturvielu marķējumu⁽⁶⁾ ir paredzēti noteikumi par uzturvērtības informācijas saturu

⁽¹⁾ OV C 77, 31.3.2009., 81. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 21. februāra nostāja pirmajā lasījumā. Eiropas Parlamenta ... nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes ... lēmums.⁽³⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.⁽⁴⁾ OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.⁽⁵⁾ OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp.⁽⁶⁾ OV L 276, 6.10.1990., 40. lpp.

un noformējumu uz fasētas pārtikas iepakojuma. Saskaņā ar minētajiem noteikumiem uzturvērtības informācijas iekļaušana ir brīvprātīga, ja vien attiecībā uz pārtiku nav norādes par tā uzturvērtību. Lielākā daļa minētās direktīvas noteikumu izstrādāti 1990. gadā, tāpēc tie būtu jāatjaunina.

- (8) Galvenās marķēšanas prasības papildina vairāki noteikumi, ko piemēro visai pārtikai īpašos apstākļos vai noteiktām pārtikas kategorijām. Turklāt ir vairāki īpaši noteikumi, ko piemēro īpaši pārtikai.
- (9) Lai gan līdzšinējo marķēšanas tiesību aktu sākotnējie mērķi un pamatelementi ir joprojām spēkā esoši, tie jāvienkāršo, lai tie būtu atbilstīgāki un skaidrāki ieinteresētajām personām, un jāatjaunina, lai pārtikas informācijas jomā ņemtu vērā jaunākās attīstības tendences.
- (10) Sabiedrība interesējas par uztura un veselības saistību un par piemērota uztura izvēli individuālām vajadzībām. Komisijas Baltajā grāmatā (2007. gada 30. maijs) par Eiropas stratēģiju attiecībā uz uzturu, lieko svaru un veselības jautājumiem, kas saistīti ar aptaukošanos ("Komisijas Baltā grāmata"), ir uzsvērts, ka uzturvērtības marķējums ir svarīgs instruments, lai informētu patērētājus par pārtikas sastāvu un palīdzētu viņiem veikt apzinātu izvēli. Komisijas 2007. gada 13. marta paziņojumā "ES Patērētāju politikas stratēģija 2007.–2013. gadam – patērētāju tiesību nodrošināšana, labklājības uzlabošana, efektīva aizsardzība" uzsvērts, ka efektīvai konkurencei un patērētāju labklājībai ļoti nozīmīga ir patērētāju informēšanas izvēles iespēja. Uztura pamatprincipu zināšana un atbilstīgas pārtikas informācijas pieejamība ievērojami palīdzētu patērētājam izdarīt šādu informētu izvēli.
- (11) Lai veicinātu juridisko noteiktību un nodrošinātu racionālu un konsekvētu tiesību aktu piemērošanu, ir atbilstīgi atcelt Direktīvas 90/496/EEK un 2000/13/EK un aizstāt tās ar vienu regulu, kas nodrošina noteiktību gan patērētājiem, gan nozarei un atvieglo administratīvo slogu.
- (12) Skaidrības labad ir atbilstīgi atcelt citus horizontālos tiesību aktus un iekļaut tos šajā regulā, proti, Komisijas Direktīvu 87/250/EEK (1987. gada 15. aprīlis) par spirta tilpumkoncentrācijas norādi, marķējot alkoholiskos dzērienus pārdošanai galapatērētājam⁽¹⁾, Komisijas Direktīvu 1999/10/EK (1999. gada 8. marts), ar ko paredz atkāpes no Padomes Direktīvas 79/112/EEK 7. panta noteikumiem attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu⁽²⁾, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK (2002. gada 18. jūlijs) par hinīnu saturošo un kofeīnu saturošo

pārtikas produktu marķēšanu⁽³⁾, Komisijas Regulu (EK) Nr. 608/2004 (2004. gada 31. marts) par tādas pārtikas un pārtikas sastāvdaļu marķēšanu, kam pievienoti fitosterīni, fitosterīnu esteri, fitostanoli un/vai fitostanolu esteri⁽⁴⁾, un Komisijas Direktīvu 2008/5/EK (2008. gada 30. janvāris) par tādu norāžu obligātu iekļaušanu dažu pārtikas produktu marķējumā, kas nav paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/13/EK⁽⁵⁾.

- (13) Jānosaka vienotas definīcijas, principi, prasības un procedūras, lai radītu skaidru sistēmu un kopēju pamatu Savienības un valstu pasākumiem, ko piemēro pārtikas informācijai.
- (14) Lai nodrošinātu visaptverošu un evolucionāru pieeju informācijai, ko patērētājiem sniedz attiecībā uz uzturā lietoto pārtiku, būtu jānosaka plaša definīcija attiecībā uz tiesību aktiem par pārtikas informāciju, kas ietver vispārējus un īpašus noteikumus, un arī plaša definīcija attiecībā uz pārtikas informāciju, kas nosaka informācijas sniegšanu citā veidā, izņemot etiķeti.
- (15) Savienības noteikumi būtu jāpiemēro vienīgi uzņēmumiem, kuru koncepcijā iekļauta noteikta darbības nepārtrauktība un noteikts organizācijas līmenis. Šīs regulas darbības jomā nebūtu jāietilpst tādām darbībām kā privātpersonu neregulāra darbība ar pārtiku, tās servēšana un pārdošana labdarības pasākumos, vietējas nozīmes gadatirgos un sanāksmēs.
- (16) Tiesību aktiem par pārtikas informāciju vajadzētu būt pietiekami elastīgiem, lai tos varētu atjaunināt atbilstīgi jaunām patērētāju informācijas prasībām, un būtu jānodrošina līdzsvars starp iekšējā tirgus aizsardzību un atšķirībām dalībvalstu patērētāju uztverē.
- (17) Galvenajam apsvērumam, prasot obligātu pārtikas informāciju, vajadzētu būt iespējai ļaut patērētājiem atpazīt un atbilstīgi lietot pārtiku un izdarīt izvēli, kas atbilst viņu individuālajām uztura vajadzībām. Ar šādu mērķi pārtikas aprītē iesaistītiem uzņēmējiem būtu jāatvieglo minētās informācijas pieejamība vajadzīgām personām.
- (18) Lai nodrošinātu, ka tiesību akti par pārtikas informāciju ir pielāgojami patērētāju mainīgajām vajadzībām pēc informācijas, apsverot vajadzību prasīt obligātu pārtikas

⁽¹⁾ OV L 113, 30.4.1987., 57. lpp.

⁽²⁾ OV L 69, 16.3.1999., 22. lpp.

⁽³⁾ OV L 191, 19.7.2002., 20. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 97, 1.4.2004., 44. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 27, 31.1.2008., 12. lpp.

informāciju, būtu jāņem arī vērā lielākās daļas patērētāju plaši izrādītā interese saņemt noteiktu informāciju.

(19) Jaunas obligātas prasības attiecībā uz pārtikas informāciju būtu jānosaka tikai tad un tikai tajos gadījumos, ja tas ir nepieciešams saskaņā ar subsidiaritātes, proporcionalitātes un ilgtspējīguma principu.

(20) Tiesību aktos par pārtikas informāciju būtu jāaizliedz tādas informācijas sniegšana, kas var maldināt patērētāju, jo īpaši attiecībā uz pārtikas raksturīgajām pazīmēm, iedarbību un īpašībām, vai piedēvēt pārtikai ārstnieciskas īpašības. Lai noteikumi būtu efektīvi, šim aizliegumam būtu jāattiecas arī uz pārtikas reklamēšanu un noformējumu.

(21) Lai nepieļautu, ka noteikumi par pārtikas aprītē iesaistītu uzņēmēju atbildību attiecībā uz pārtikas informāciju ir sadrumstaloti, ir atbilstīgi precizēt pārtikas aprītē iesaistītu uzņēmēju atbildību šajā jomā. Minētajam precizējumam būtu jāatbilst atbildībai pret patērētāju, kā tas minēts Regulas (EK) Nr. 178/2002 17. pantā.

(22) Būtu jāizveido saraksts ar visu obligāto informāciju, kas būtu jāsniedz faktiski par visu pārtiku, kura paredzēta galapatērētājiem un ēdināšanas iestādēm. Sarakstā būtu jāiekļauj informācija, ko jau paredz esošie tiesību akti, ņemot vērā, ka to parasti uzskata par vērtīgu *acquis* attiecībā uz patērētāju informāciju.

(23) Lai ņemtu vērā izmaiņas un attīstību pārtikas informācijas jomā, būtu jāpieņem noteikumi, ar kuriem Komisiju pilnvaro nodrošināt noteiktu ziņu pieejamību ar citu līdzekļu starpniecību. Apspriedēm ar ieinteresētajām personām būtu jāveicina savlaicīga un precīza izmaiņu veikšana pārtikas informācijas prasībās.

(24) Atsevišķas sastāvdaļas vai citas vielas, vai citi produkti (piemēram, pārstrādes palīg līdzekļi), ko izmanto pārtikas ražošanā un kas saglabājas tās saturā, patērētājiem izraisa alerģiju vai nepanesību, un daži no alerģijas vai nepanesības veidiem rada apdraudējumu šo personu veselībai. Tāpēc ir svarīgi norādīt informāciju par pārtikas piedevu, pārstrādes palīg līdzekļu un citu tādu vielu vai produktu klātbūtni, kas izraisa alerģijas vai nepanesību, lai patērētāji, kuriem pārtikas alerģija vai nepanesība sagādā problēmas, varētu veikt informētu un drošu izvēli.

(25) Pārtikas marķējumam vajadzētu būt skaidram un saprotamam, lai palīdzētu patērētājiem veikt labāku informētu izvēli attiecībā uz pārtiku un uzturu. Pētījumi liecina, ka salasāmība ir svarīgs faktors, lai iedzīvotāji varētu ņemt vērā informācijas norādes, un ka sīkā druka ir viens no galvenajiem iemesliem, kāpēc patērētāji nav apmierināti

ar pārtikas marķējumu. Tomēr būtu jāizstrādā visaptveroša pieeja, lai ņemtu vērā visus ar salasāmību saistītos aspektus.

(26) Lai nodrošinātu pārtikas informācijas sniegšanu, jāņem vērā visi patērētājiem pieejamie pārtikas piegādes veidi, tostarp pārtikas pārdošana, izmantojot distanciālas saziņas līdzekļus. Lai gan ir skaidrs, ka jebkurai pārtikai, kas tiek piegādāta, izmantojot tālpārdošanu, būtu jāatbilst tām pašām prasībām, kas attiecas uz veikālā pārdoto pārtiku, ir jāprecizē, ka šādos gadījumos attiecīgajai obligātajai informācijai vajadzētu būt pieejamai arī pirms pirkuma veikšanas.

(27) Lai patērētājiem nodrošinātu pārtikas informāciju, kas nepieciešama informētas izvēles veikšanai, būtu jāsniedz informācija arī par jauktu alkoholisko dzērienu sastāvdaļām.

(28) Ir arī svarīgi nodrošināt patērētājus ar informāciju par citiem alkoholiskajiem dzērieniem. Īpaši Savienības noteikumi jau pastāv attiecībā uz vīnu marķējumu. Padomes Regulā (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾, paredzēti noteikumi, ar ko nodrošina, ka patērētāji tiek aizsargāti un pienācīgi informēti. Tādēļ šajā posmā ir atbilstīgi uz vīnu neattiecināt prasību uzskaitīt sastāvdaļas un sniegt paziņojumu par uzturvērtību. Līdzīgi patērētāju tiesību aizsardzību attiecībā uz noteiktiem alkoholiskajiem dzērieniem nodrošina ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 1601/91 (1991. gada 10. jūnijs), ar ko nosaka vispārīgus noteikumus par aromatizētu vīnu, aromatizētus vīnus saturošu dzērienu un aromatizētus vīnus saturošu kokteiļu definēšanu un to nosaukumu un noformējumu veidošanu ⁽²⁾, un ar Padomes Regulu (EK) Nr. 110/2008 (2008. gada 15. janvāris) par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību ⁽³⁾. Tādēļ tas pats atbrīvojums būtu jāattiecinā uz dzērieniem, uz kuriem attiecas abas minētās regulas.

(29) Tam pašam jāattiecas uz dzērieniem, kas ir pielīdzināmi vīnam, aromatizētam vīnam, aromatizētus vīnus saturošiem dzērieniem, aromatizētus vīnus saturošiem kokteiļiem un stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem, un ir jānodrošina, ka šiem dzērieniem piemēro tās pašas tiesību aktu prasības attiecībā uz pārtikas informāciju. Tādēļ atbrīvojums no pienākuma uzrādīt sastāvdaļas un sniegt paziņojumu par uzturvērtību būtu jāpiemēro arī dzērieniem, kas satur vairāk nekā 1,2 % alkohola tilpuma un kas iegūti augļu vai dārzeņu fermentācijas procesā, medaļum un visu veidu alumi.

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 149, 14.6.1991., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 39, 13.2.2008., 16. lpp.

- (30) Tomēr piecos gados pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisijai būtu jā sagatavo ziņojums par to, vai dažas dzērienu kategorijas būtu jāatbrīvo it īpaši no pienākuma sniegt informāciju par enerģētisko vērtību, sniedzot pamatojumu iespējamu atbrīvojumu piešķiršanai, ņemot vērā vajadzību nodrošināt saskaņotību ar citiem attiecīgiem Savienības politikas aspektiem. Vajadzības gadījumā Komisija var ierosināt īpašas prasības saistībā ar šo regulu.
- (31) Norāde par pārtikas izcelsmes valsti vai izcelsmes vietu būtu jāsniedz katru reizi, kad tās nenorādīšana var maldināt patērētājus attiecībā uz minētās pārtikas patieso izcelsmes valsti vai izcelsmes vietu. Katrā gadījumā izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norāde būtu jāsniedz tādējādi, lai tā nemaldina patērētāju, un pamatojoties uz skaidri noteiktiem kritērijiem, kas nozarei nodrošina vienlīdzīgus darbības noteikumus un uzlabo patērētāju izpratni par informāciju saistībā ar pārtikas izcelsmes valsti vai izcelsmes vietu. Šie kritēriji nebūtu jāpiemēro attiecībā uz norādēm, kas saistītas ar pārtikas aprītē iesaistīta uzņēmēja nosaukumu vai adresi.
- (32) Atsevišķos gadījumos pārtikas aprītē iesaistīti uzņēmēji var vēlēties brīvprātīgi norādīt pārtikas izcelsmi, lai pievērstu patērētāju uzmanību produkta kvalitātei. Arī šādām norādēm būtu jāatbilst saskaņotajiem kritērijiem.
- (33) Pašlaik Savienībā obligāti ir jānorāda liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu izcelsme⁽¹⁾, ņemot vērā govju sūklveida encefalopātijas krīzi, un tas ir radījis noteiktas prasības no patērētāju puses. Komisijas ietekmes novērtējumā ir apstiprināts, ka gaļas izcelsme izraisa lielākās patērētāju bažas. Savienībā tiek patērēts daudz cita veida gaļas, piemēram, cūkgaļa, aitas, kazas un mājputnu gaļa. Tādēļ ir atbilstīgi uzlikt par pienākumu obligāti deklarēt minēto produktu izcelsmi. Konkrētās izcelsmes prasības katram gaļas veidam var atšķirties atbilstīgi dzīvnieku sugas īpatnībām. Ir atbilstīgi paredzēt, ka ar īstenošanas noteikumiem ievieš obligātās prasības, kas varētu atšķirties katram gaļas veidam, ņemot vērā proporcionālitates principu un administratīvo slogu pārtikas aprītē iesaistītiem uzņēmējiem un uzraudzības iestādēm.
- (34) Obligāta izcelsmes norādīšana ir izveidota uz vertikālas pieejas pamata, piemēram, attiecībā uz medu⁽²⁾, augļiem un dārzeņiem⁽³⁾, zivīm⁽⁴⁾, liellopu gaļu un liellopu gaļas produktiem⁽⁵⁾, olīveļļu⁽⁶⁾. Vajadzētu izskatīt iespējas prasību par obligātu izcelsmes marķēšanu attiecināt uz citiem pārtikas produktiem. Tādēļ ir atbilstīgi lūgt Komisijai sagatavot ziņojumus par šādiem pārtikas produktiem: gaļas veidi, kas nav liellopu gaļa, cūkgaļa, aitas, kazas un mājputnu gaļa; piens; piens, ko izmanto kā sastāvdaļu piena produktos; gaļa, ko izmanto kā sastāvdaļu; neapstrādāta pārtika; pārtikas produkti ar vienu sastāvdaļu; un sastāvdaļas, kas veido vairāk nekā 50 % no pārtikas produkta. Tā kā piens ir viens no tiem produktiem, kura izcelsmes norāde tiek uzskatīta par īpaši svarīgu, Komisijas ziņojums par šo produktu būtu jā dara pieejams iespējami drīz. Balstoties uz šādu ziņojumu secinājumiem, Komisija var iesniegt priekšlikumus attiecīgo Savienības noteikumu grozīšanai vai ierosināt jaunas iniciatīvas vajadzības gadījumā atsevišķās nozarēs.
- (35) Savienības nepreferenciālie noteikumi par izcelsmi noteikti Padomes Regulā (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi⁽⁷⁾ un tās īstenošanas noteikumos Komisijas Regulā (EEK) Nr. 2454/93 (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi⁽⁸⁾. Pārtikas izcelsmes valsts noteikšana pamatojas uz minētajiem noteikumiem, kuri ir labi zināmi pārtikas aprītē iesaistītiem uzņēmējiem un pārvaldēm un kuriem būtu jāatvieglo to īstenošana.
- (36) Paziņojums par pārtikas uzturvērtību ietver informāciju par pārtikas enerģētisko vērtību un uzturvielu saturu. Obligātai informācijai par uzturvērtību būtu jāveicina darbības, ko veic tādā jomā kā sabiedrības izglītošana par uzturu, un jāpalīdz patērētājiem veikt informētu pārtikas izvēli.
- (37) Komisijas Baltajā grāmatā uzsvērtas dažas uzturvielas, kas ir svarīgas sabiedrības veselībai, proti, piesātinātie tauki, cukuri un nātrijs. Tāpēc ir atbilstīgi, ka prasības obligāti norādīt informāciju par uzturvērtību tiktu ņemti vērā šādi elementi.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1760/2000 (2000. gada 17. jūlijs), ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu (OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 2001/110/EK (2001. gada 20. decembris), kas attiecas uz medu (OV L 10, 12.1.2002., 47. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 1580/2007 (2007. gada 21. decembris), ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē (OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 104/2000 (1999. gada 17. decembris) par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju (OV L 17, 21.1.2000., 22. lpp.).

⁽⁵⁾ Regula (EK) Nr. 1760/2000.

⁽⁶⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 1019/2002 (2002. gada 13. jūnijs) par olīveļļas tirdzniecības standartiem (OV L 155, 14.6.2002., 27. lpp.).

⁽⁷⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp.

- (38) Tā kā viens no šīs regulas mērķiem ir radīt pamatu tam, lai galapatērētājs varētu izdarīt informētu izvēli, šajā sakarā ir svarīgi nodrošināt, ka galapatērētājs bez grūtībām uztver uz marķējuma sniegto informāciju. Tādēļ ir atbilstīgi marķējumā izmantot vārdu “sāls”, nevis attiecīgās uzturvielas nosaukumu “nātrijs”.
- (39) Patērētāji parasti neapzinās, kāda ir iespējamā ar alkoholiskajiem dzērieniem uzņemtā enerģētiskā vērtība. Tāpēc ir atbilstīgi nodrošināt, ka tiek sniegta informācija par uzturvielu saturu, jo īpaši jauktos alkoholiskos dzērienos.
- (40) Lai nodrošinātu Savienības tiesību aktu saskaņotību un konsekveni, brīvprātīgai uzturvērtības vai veselīguma norādei uz pārtikas marķējuma vajadzētu būt saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1924/2006 (2006. gada 20. decembris) par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem ⁽¹⁾.
- (41) Lai lieki neapgrūtinātu nozari, atsevišķas tādas pārtikas kategorijas, kura nav apstrādāta vai kurai informācija par uzturvērtību nav izšķirošais faktors patērētāju izvēlē, ir atbilstīgi atbrīvot no prasības obligāti iekļaut uzturvērtības norādi, ja vien šādas informācijas sniegšanu neparedz citi Savienības noteikumi.
- (42) Lai vērstos pie vidusmēra patērētāja un nodrošinātu tās informatīvo funkciju, un ņemot vērā esošo zināšanu līmeni par uzturu, sniegtajai informācijai par uzturvērtību vajadzētu būt vienkāršai un viegli saprotamai. Ja informāciju par uzturvērtību norāda daļēji iepakojuma priekšpusē un daļēji iepakojuma aizmugurē, tas varētu mulsināt patērētājus. Tādēļ paziņojumam par uzturvērtību būtu jāatrodas vienā redzes laukā. Turklāt daļu informācijas drīkst brīvprātīgi atkārtot, piemēram, iepakojuma priekšpusē. Brīva izvēle, kuru informācijas daļu varētu atkārtot, varētu mulsināt patērētājus. Tādēļ ir jāprecizē, kuru informāciju var atkārtot, lai nodrošinātu to, ka patērētāji, pērkot pārtiku, bez piepūles var saskatīt būtisko informāciju par uzturvērtību.
- (43) Lai mudinātu pārtikas aprītē iesaistītus uzņēmējus brīvprātīgi sniegt paziņojumā par uzturvērtību iekļauto informāciju par tādu pārtiku kā alkoholiskie dzērieni un nefasēta pārtika, kas var būt atbrīvoti no prasības sniegt paziņojumu par uzturvērtību, vajadzētu radīt iespēju uzrādīt tikai ierobežotu skaitu paziņojuma par uzturvērtību elementu. Tomēr ir atbilstīgi skaidri noteikt to informāciju, ko var sniegt brīvprātīgi, lai izvairītos no tā, ka patērētāju maldina pārtikas aprītē iesaistītu uzņēmēju brīvā izvēle.
- (44) Nesen dažas dalībvalstis un pārtikas nozares organizācijas ir ieviesušas izmaiņas attiecībā uz paziņojuma par uzturvērtību izteikšanu citā, nevis 100 g/100 ml/devas veidā vai tā norādīšanu, izmantojot grafiskas formas vai simbolus. Šādi papildu izteikšanas vai norādīšanas veidi var patērētājiem palīdzēt labāk saprast paziņojumu par uzturvērtību. Tomēr visā Savienībā nav pietiekamu pierādījumu tam, kā vidusmēra patērētājs saprot un izmanto šādus alternatīvus informācijas izteikšanas vai norādīšanas veidus. Tādēļ ir atbilstīgi atļaut izstrādāt dažādus izteikšanas un norādīšanas veidus, pamatojoties uz šajā regulā noteiktajiem kritērijiem, un aicināt Komisiju sagatavot ziņojumu par šo izteikšanas un norādīšanas veidu izmantošanu, to ietekmi iekšējā tirgū un turpmākas saskaņošanas vēlamību.
- (45) Lai Komisijai palīdzētu sagatavot šādu ziņojumu, dalībvalstīm būtu jāsniedz Komisijai attiecīgā informācija par to, kā tirgū to teritorijā izmantot paziņojuma par uzturvērtību izteikšanas un norādīšanas papildu veidus. Lai to izdarītu, dalībvalstīm vajadzētu būt pilnvarotām pieprasīt, lai pārtikas aprītē iesaistīti uzņēmēji, kas to teritorijā laiž tirgū pārtiku, kurai ir izteikšanas vai norādīšanas papildu veidi, valsts iestādēm ziņotu par šādu papildu veidu izmantošanu un sniegtu attiecīgo pamatojumu par šajā regulā izklāstīto prasību izpildi.
- (46) Paziņojuma par uzturvērtību papildu izteikšanas un norādīšanas veidu izstrādē ir vēlams nodrošināt noteiktu saskaņotības pakāpi. Tādēļ ir atbilstīgi veicināt pastāvīgu labākās prakses un pieredzes apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju un dalīšanos pieredzē un veicināt ieinteresēto personu līdzdalību šādā apmaiņā.
- (47) Vienā redzes laukā novietots paziņojums par uzturvielu daudzumu un salīdzinošajiem rādītājiem viegli atpazīstamā formā, kas dod iespēju novērtēt pārtikas uzturīpātības, būtu jāuztver kā paziņojuma par uzturvērtību sastāvdaļa, nevis kā atsevišķu norāžu grupa.
- (48) Pieredze liecina, ka daudzos gadījumos brīvprātīgi sniegta pārtikas informācija traucē obligātās pārtikas informācijas skaidrībai. Tāpēc būtu jānosaka kritēriji, lai pārtikas aprītē iesaistītiem uzņēmējiem un uzraudzības iestādēm palīdzētu līdzsvarot pārtikas informācijas sniegšanu obligāti un brīvprātīgi.

⁽¹⁾ OV L 404, 30.12.2006., 9. lpp.

- (49) Atkarībā no vietējiem praktiskiem nosacījumiem un apstākļiem dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām pieņemt noteikumus saistībā ar informācijas sniegšanu attiecībā uz nefasētu pārtiku. Lai gan šādos gadījumos patērētājiem būtu ierobežotas iespējas pieprasīt citu informāciju, informācija par iespējamiem alergēniem ir uzskatāma par ļoti būtisku. Pierādījumi liecina, ka lielāko daļu pārtikas alerģijas gadījumu izraisa nefasēta pārtika. Tāpēc patērētājam vienmēr būtu jāsniedz informācija par iespējamiem alergēniem.
- (50) Jautājumos, kas konkrēti saskaņoti ar šo regulu, dalībvalstis nedrīkstētu pieņemt valsts noteikumus, ja vien tādas pilnvaras nav piešķirtas ar Savienības tiesību aktiem. Ar šo regulu nebūtu jāaizliedz dalībvalstīm pieņemt valsts noteikumus tādos jautājumos, kuri nav konkrēti saskaņoti ar šo regulu.
- (51) Noteikumiem par pārtikas informāciju vajadzētu būt pielāgojamiem ātri mainīgai sociālajai, ekonomiskajai un tehnoloģiskajai videi.
- (52) Dalībvalstīm būtu jāveic oficiālas kontroles, lai īstenotu atbilstību šai regulai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem⁽¹⁾.
- (53) Atsauces uz Direktīvu 90/496/EEK Regulā (EK) Nr. 1924/2006 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1925/2006 (2006. gada 20. decembris) par vitamīnu un minerālvielu, un dažu citu vielu pievienošanu pārtikai⁽²⁾ būtu jāatjaunina, lai ņemtu vērā šo regulu. Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 1924/2006 un Regula (EK) Nr. 1925/2006.
- (54) Neregulāri un bieži atjauninot prasības attiecībā uz pārtikas informāciju, var radīt ievērojamu administratīvu slogu pārtikas uzņēmumiem, it īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem. Tādēļ ir atbilstīgi nodrošināt, ka pasākumus, ko Komisija var pieņemt, īstenojot ar šo regulu piešķirtās pilnvaras, piemēro vienā un tajā pašā dienā jebkurā kalendārā gadā pēc atbilstīga pārejas perioda. Steidzamos gadījumos būtu jāpieļauj atkāpes no šā principa, ja attiecīgo pasākumu mērķis ir cilvēku veselības aizsardzība.
- (55) Lai pārtikas aprītē iesaistītiem uzņēmējiem ļautu savu produktu marķējumu pielāgot jaunajām prasībām, kas ieviestas ar šo regulu, ir svarīgi paredzēt atbilstīgus pārejas periodus šīs regulas piemērošanai.
- (56) Ievērojot būtiskās izmaiņas, kas ar šo regulu ieviestas prasībās attiecībā uz uzturvērtības marķējumu, jo īpaši izmaiņas attiecībā uz paziņojuma par uzturvērtību saturu, ir atbilstīgi pārtikas aprītē iesaistītiem uzņēmējiem ļaut šo regulu piemērot agrāk.
- (57) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (58) Komisijai būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar LESD 290. pantu – cita starpā attiecībā uz noteiktu obligāto ziņu sniegšanu ar citiem līdzekļiem, nevis uz iepakojuma vai etiķetes, tās pārtikas sarakstu, kurai nav jābūt sastāvdaļu sarakstam, alerģiju vai nepanesību izraisošo vielu vai produktu saraksta pārskatīšanu vai to uzturvielu sarakstu, ko var norādīt brīvprātīgi. Ir īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, atbilstīgi apspriestos, tostarp ekspertu līmenī.
- (59) Lai šīs regulas īstenošanai nodrošinātu vienādus nosacījumus, vajadzētu pilnvarot Komisiju pieņemt īstenošanas noteikumus *inter alia* attiecībā uz kārtību vienu vai vairāku ziņu izteikšanai ar piktogrammām vai simboliem, nevis vārdiem vai skaitļiem, kontrastu starp druku un fonu, minimālā derīguma termiņa norādīšanas veidu, izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norādīšanas veidu gaļai, paziņojumā par uzturvērtību norādīto vērtību precizitāti vai paziņojuma par uzturvērtību izteikšanu uz devu vai patēriņa vienību. Saskaņā ar LESD 291. pantu normas un vispārējos principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kas attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanu, paredz iepriekš, pieņemot regulu saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Kamēr jaunā regula vēl nav pieņemta, turpina piemērot Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽³⁾, izņemot regulatīvās kontroles procedūru, kas nav piemērojama,

⁽¹⁾ OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 404, 30.12.2006., 26. lpp.

⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šī regula ir pamats tam, lai saistībā ar pārtikas informāciju nodrošinātu augstu patērētāju tiesību aizsardzības līmeni, ņemot vērā patērētāju uztveres atšķirības un viņu vajadzības pēc informācijas, vienlaicīgi nodrošinot netraucētu iekšējā tirgus darbību.

2. Ar šo regulu nosaka vispārīgos principus, prasības un atbildību, kas reglamentē pārtikas informāciju, un jo īpaši pārtikas marķēšanu. Ar to nosaka līdzekļus, kas garantē patērētāju tiesības uz informāciju, un procedūras pārtikas informācijas sniegšanai, ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt pietiekamu elastību, lai reaģētu uz turpmākajām izmaiņām un nepieciešamību pēc jaunas informācijas.

3. Šo regulu piemēro pārtikas aprītē iesaistītiem uzņēmējiem visos pārtikas aprītes posmos, ja viņu uzņēmējdarbība ir saistīta ar pārtikas informācijas sniegšanu patērētājiem. To piemēro attiecībā uz visu pārtiku, kas paredzēta galapatērētājam, tostarp pārtiku, kuru piegādā ēdināšanas iestādes un kura paredzēta piegādei ēdināšanas iestādēm.

4. Šo regulu piemēro, neskarot marķēšanas prasības, kas paredzētas atsevišķos Savienības noteikumos, kurus piemēro īpaši pārtikai.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) terminu “pārtika”, “pārtikas aprītes tiesību akti”, “pārtikas uzņēmums”, “uzņēmējs, kas iesaistīts pārtikas aprītē”, “mazumtirdzniecība”, “laišana tirgū” un “galapatērētājs” definīcijas, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 178/2002 2. pantā un 3. panta 1., 2., 3., 7., 8. un 18. punktā;
- b) terminu “pārstrāde”, “neapstrādāti produkti” un “pārstrādes produkti” definīcijas, kas noteiktas 2. panta 1. punkta m), n) un o) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 852/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par pārtikas produktu higiēnu ⁽¹⁾;
- c) termina “pārtikas fermenti” definīciju, kas noteikta 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1332/2008 (2008. gada 16. decembris) par pārtikas fermentiem ⁽²⁾;

⁽¹⁾ OV L 139, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 354, 31.12.2008., 7. lpp.

d) terminu “pārtikas piedevas”, “pārstrādes palīg līdzekļi” un “nesējvielas” definīcijas, kas noteiktas 3. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā un I pielikuma 5. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1333/2008 (2008. gada 16. decembris) par pārtikas piedevām ⁽³⁾;

e) termina “aromatizētāji” definīciju, kas noteikta 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1334/2008 (2008. gada 16. decembris) par aromatizētājiem un dažām pārtikas sastāvdaļām ar aromatizētāju īpašībām izmantošanai pārtikā un uz tās ⁽⁴⁾;

f) terminu “gaļa” un “mehāniski atdalīta gaļa” definīcijas, kas noteiktas I pielikuma 1.1. un 1.14. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 853/2004 (2004. gada 29. aprīlis), ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku ⁽⁵⁾;

g) termina “distanciālās saziņas līdzekļi” definīciju, kas noteikta 2. panta 4. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 97/7/EK (1997. gada 20. maijs) par patērētāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem ⁽⁶⁾;

h) termina “reklāma” definīciju, kas noteikta 2. panta a) punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/114/EK (2006. gada 12. decembris) par maldinošu un salīdzinošu reklāmu ⁽⁷⁾;

i) termina “inženierijas ceļā iegūts nanomateriāls” definīciju, kas noteikta 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. .../2011 (... gada ...) par jaunu pārtiku ^(*) ⁽⁸⁾.

2. Piemēro arī šādas definīcijas:

- a) “pārtikas informācija” ir informācija par pārtiku un ir pieejama galapatērētājam ar etiķetes, citu pievienoto materiālu vai jebkuru līdzekļu, tostarp mūsdienu tehnoloģiju rīku vai verbālas komunikācijas, starpniecību;
- b) “tiesību akti par pārtikas informāciju” ir Savienības tiesību akti par pārtikas informāciju, un jo īpaši marķēšanu, tostarp vispārēji noteikumi, kas attiecas uz visu pārtiku noteiktos apstākļos vai noteiktas kategorijas pārtiku, un noteikumi, kas attiecas tikai uz īpašu pārtiku;
- c) “obligātā pārtikas informācija” ir ziņas, kas saskaņā ar Savienības noteikumiem jānorāda galapatērētājiem;

⁽³⁾ OV L 354, 31.12.2008., 16. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 354, 31.12.2008., 34. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 139, 30.4.2004., 55. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 144, 4.6.1997., 19. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 376, 27.12.2006., 21. lpp.

^(*) Dok. 2008/0002 (COD).

⁽⁸⁾ OV L ...

- d) "ēdināšanas iestāde" ir jebkurš uzņēmums (tostarp transportlīdzekļi vai stacionāri vai pārvietojami stendi), piemēram, restorāni, ēdnīcas, skolas un slimnīcas, kuru darbība ietver ēdiena gatavošanu piegādei galapatērētājam un tā sagatavošanu lietošanai uzturā, neparedzot papildu apstrādi;
- e) "fasēta pārtika" ir jebkura galapatērētājam un ēdināšanas iestādei piegādājama atsevišķa vienība, kas sastāv no pārtikas produkta un iesaiņojuma, kurā tas ievietots, pirms to piedāvā pārdošanai, vienai, vai šāds iesaiņojums pilnībā vai tikai daļēji aptver pārtikas produktu, bet jebkurā gadījumā tādā veidā, lai tā saturu nevarētu izmainīt, neatverot vai nenomainot iesaiņojumu;
- f) "sastāvdaļa" ir jebkura viela vai produkts, tostarp aromatizētāji, pārtikas piedevas un pārtikas fermenti, un jebkuras kombinētas sastāvdaļas vienība, ko lieto pārtikas ražošanas vai sagatavošanas procesā un ko, pat izmainītā veidā, satur arī gatavais produkts; šis termins neattiecas uz atliekvielām;
- g) "izcelsmes vieta" ir jebkura vieta, kas norādīta kā pārtikas izcelsmes vieta un kas nav "izcelsmes valsts", kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 2913/92 23. līdz 26. pantā;
- h) "kombinēta sastāvdaļa" ir sastāvdaļa, kas pati par sevi ir produkts ar vairāk nekā vienu sastāvdaļu;
- i) "etiķete" ir visu veidu birkas, zīmoli, atšķirības zīmes, ilustratīvs vai cits aprakstošs materiāls, kas uzrakstīts, uzdrukāts, uzkrāsots ar šablonu, iezīmēts, iespiests vai uzspiests uz pārtikas iepakojuma vai taras vai ir tai piestiprināts;
- j) "marķējums" ir teksti, ziņas, preču zīmes, zīmolvārdi, attēls vai simbols, kas ir saistīts ar pārtiku, atrodas uz jebkura iepakojuma, dokumenta, uzraksta, etiķetes, aptveres vai uzlīmes, kura pievienota šādai pārtikai vai attiecas uz to;
- k) "redzes lauks" ir visas iepakojuma virsmas, kuras ir salasāmas no viena skatu punkta, nodrošinot ātru un vieglu piekļuvi marķējuma informācijai, kas ļauj patērētājiem izlasīt minēto informāciju, iepakojumu negrozot;
- l) "tirdzniecības nosaukums" ir pārtikas nosaukums, ko nosaka attiecīgie Savienības noteikumi, vai, ja šādu Savienības noteikumu nav, nosaukums, kuru nosaka tās dalībvalsts normatīvie un administratīvie akti, kurā pārtika tiek pārdota galapatērētājam vai ēdināšanas iestādei;
- m) "pieņemtais nosaukums" ir pārtikas nosaukums, ko pieņemusi tās dalībvalsts patērētāji, kurā minētā pārtika tiek pārdota, minēto nosaukumu nav nepieciešamības sīkāk paskaidrot;
- n) "aprakstošais nosaukums" ir nosaukums, kas apraksta pārtiku un, ja nepieciešams, tās lietošanu, kas ir pietiekami skaidrs, lai ļautu patērētājiem saprast produkta patieso būtību un atšķirt to no citiem produktiem, ar kuriem to varētu sajaukt;
- o) "galvenā sastāvdaļa" ir pārtikas sastāvdaļa vai sastāvdaļas, kas veido vairāk nekā 50 % no minētā pārtikas produkta vai kuru patērētājs parasti saista ar pārtikas nosaukumu, un attiecībā uz kuru vairumā gadījumu nepieciešama kvantitatīvā norāde;
- p) "pārtikas minimālais derīguma termiņš" ir datums, līdz kuram pārtika saglabā tai raksturīgās īpašības, ja tiek pienācīgi uzglabāta;
- q) "uzturviela" ir šīs regulas XIII pielikumā uzskaitītās olbaltumvielas, ogļhidrāti, tauki, šķiedrvielas, nātrijs, vitamīni un minerālvielas, kā arī vielas, kuras pieder pie kādas no šīm kategorijām vai ir šo kategoriju sastāvdaļas.

3. Šajā regulā pārtikas izcelsmes valsts attiecas uz pārtikas izcelsmi, kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 2913/92 23. līdz 26. pantā.

4. Piemēro arī I pielikumā sniegtās īpašās definīcijas.

II NODAĻA

PĀRTIKAS INFORMĀCIJAS VISPĀRĪGIE PRINCIPI

3. pants

Vispārējie mērķi

1. Noteikumi par pārtikas informāciju paredz nodrošināt augstu patērētāju veselības un interešu aizsardzības līmeni un radīt pamatu tam, lai galapatērētāji varētu veikt apzinātu izvēli un droši lietot uzturā pārtiku, īpaši attiecībā uz veselības, ekonomiskiem, vides, sociāliem un ētiskiem apsvērumiem.

2. Tiesību aktu par pārtikas informāciju mērķis ir Savienībā sasniegt brīvu pārtikas apriti, kas ir likumīgi ražota un tirgota, attiecīgi ņemot vērā nepieciešamību aizsargāt ražotāju likumīgās intereses un veicināt kvalitatīvu produktu ražošanu.

3. Kad ar tiesību aktiem par pārtikas informāciju noteiks jaunas prasības, pēc jauno prasību stāšanās spēkā tiks izvērtēta nepieciešamība noteikt pārejas posmu, kura laikā tirgū drīkst laist pārtiku ar etiķetēm, kas neatbilst jaunajām prasībām, un kura laikā šādas pārtikas krājumus, kas laista tirgū līdz pārejas posma beigām, drīkst turpināt tirgot līdz pilnīgai krājumu izpārdošanai.

4. pants

Principi, kas reglamentē obligāto pārtikas informāciju

1. Gadījumos, kad tiesību aktos par pārtikas informāciju prasīta obligātā pārtikas informācija, tas jo īpaši attiecas uz informāciju, kura ietverta vienā no šīm kategorijām:

- a) informācija par pārtikas identitāti un sastāvu, īpašībām vai citām pārtikas produkta pazīmēm;
- b) informācija par patērētāju veselības aizsardzību un drošu pārtikas lietošanu. It īpaši tas attiecas uz informāciju par:
 - i) sastāva īpašībām, kas var būt kaitīgas veselībai vai noteiktām patērētāju grupām;
 - ii) derīgumu, glabāšanu un drošu izmantošanu;
 - iii) ietekmi uz veselību, tostarp riskiem un sekām saistībā ar kaitīgas un bīstamas pārtikas patēriņu;
- c) informācija par uzturvērtības īpašībām, kas dotu iespēju patērētājiem, tostarp ar īpašām uztura prasībām, veikt informētu izvēli.

2. Gadījumos, kad tiek izvērtēta nepieciešamība piemērot obligāto pārtikas informāciju un lai patērētājiem dotu iespēju veikt informētu izvēli, ņem vērā lielākās daļas patērētāju vidū plaši izplatīto vajadzību pēc noteiktas informācijas, kurai viņi piešķir lielu nozīmi, vai jebkuriem vispārēji atzītiem ieguvumiem patērētājam.

5. pants

Apspriešanās ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi

Jebkurus Savienības tiesību aktus pārtikas informācijas jomā, kuriem var būt ietekme uz sabiedrības veselību, pieņem pēc apspriešanās ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi ("iestāde").

III NODAĻA

VISPĀRĪGĀS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ PĀRTIKAS INFORMĀCIJU UN PĀRTIKAS APRITĒ IESAISTĪTU UZŅĒMĒJU ATBILDĪBU

6. pants

Pamatprasība

Jebkurai pārtikai, kas paredzēta piegādei galapatērētājam vai ēdināšanas iestādēm, pievieno pārtikas informāciju saskaņā ar šo regulu.

7. pants

Godīgas informēšanas prakse

1. Pārtikas informācija nedrīkst būt maldinoša, jo īpaši:
 - a) par pārtikas raksturīgajām pazīmēm, un jo īpaši tās raksturu, identitāti, īpašībām, sastāvu, daudzumu, derīgumu, izcelsmes valsti vai izcelsmes vietu, ražošanas vai izgatavošanas veidu;
 - b) piedāvējot pārtikai tādu iedarbību vai īpašības, kas tai nepiemīt;
 - c) liekot saprast, ka pārtikai piemīt īpašas pazīmes, lai gan faktiski šādas pazīmes piemīt visai līdzīgai pārtikai;
 - d) aprakstā vai attēlā iekļaujot norādi, kas liek noprast konkrētas pārtikas vai sastāvdaļas klātbūtni, lai gan faktiski minētajā pārtikā dabīgi esošais komponents vai parasti izmantotā sastāvdaļa ir aizstāta ar citu komponentu vai citu sastāvdaļu.
2. Pārtikas informācija ir precīza, skaidra un patērētājam viegli saprotama.

3. Ievērojot izņēmumus Savienības tiesību aktos, ko piemēro dabīgiem minerālūdeņiem un īpašas diētas pārtikai, sniedzot pārtikas informāciju, nevienai pārtikai nedrīkst piedēvēt spējas novērst, ārstēt vai izārstēt kādu cilvēka slimību vai atsaukties uz šādām spējām.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punkts attiecas arī uz:

- a) reklāmu;
- b) pārtikas pasniegšanas veidu, jo īpaši tās formu, izskatu vai iepakojumu, izmantojamiem iepakojšanas materiāliem, izvietojumu un apkārtni, kādā tā ir izstādīta.

8. pants

Atbildība

1. Par pārtikas informāciju atbildīgais pārtikas apritē iesaistītais uzņēmējs ir tas uzņēmējs, ar kura vārdu vai uzņēmuma nosaukumu šo pārtikas produktu tirgo, vai, ja minētais uzņēmējs neveic uzņēmējdarbību Savienībā, – importētājs Savienības tirgū.

2. Par pārtikas informāciju atbildīgais pārtikas apritē iesaistītais uzņēmējs nodrošina pārtikas informācijas esamību un precizitāti saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem par pārtikas informāciju un attiecīgo valsts tiesību aktu prasībām.

3. Pārtikas aprītē iesaistīti uzņēmēji, kas neietekmē pārtikas informāciju, nepiegādā pārtiku, par kuru viņi zina vai kuru, ņemot vērā viņiem kā speciālistiem zināmo informāciju, viņiem ir pamats uzskatīt par neatbilstošu piemērojamiem tiesību aktiem par pārtikas informāciju un attiecīgo valsts tiesību aktu prasībām.

4. Pārtikas aprītē iesaistīti uzņēmēji tajos uzņēmumos, kuri atrodas to pārziņā, nepārveido pārtikai pievienoto informāciju, ja šādas izmaiņas var maldināt galapatērētāju vai citādi mazināt patērētāju tiesību aizsardzības līmeni un mazināt galapatērētāju iespējas izdarīt informētu izvēli. Pārtikas aprītē iesaistīti uzņēmēji ir atbildīgi par jebkurām izmaiņām, ko tie veic pārtikai pievienotajā informācijā.

5. Neskarot 2. līdz 4. punktu, pārtikas aprītē iesaistīti uzņēmēji tajos uzņēmumos, kuri atrodas to pārziņā, nodrošina, ka tiek ievērotas uz tiem attiecināmās tiesību aktu par pārtikas informāciju prasības un attiecīgo valsts tiesību aktu prasības, un pārbauda, ka šīs prasības tiek ievērotas.

6. Pārtikas aprītē iesaistīti uzņēmēji tajos uzņēmumos, kuri atrodas to pārziņā, nodrošina, ka galapatērētājam vai ēdināšanas iestādēm paredzētas nefasētas pārtikas informācija tiek nogādāta pārtikas aprītē iesaistītajam uzņēmējam, kas saņem pārtiku, lai attiecīgi dotu iespēju norādīt obligāto pārtikas informāciju galapatērētājam.

7. Pārtikas aprītē iesaistīti uzņēmēji tajos uzņēmumos, kuri atrodas to pārziņā, nodrošina, ka regulas 9. un 10. pantā noteiktās obligātās ziņas norāda uz pārtikas iepakojuma vai tam piestiprinātās etiķetes, vai pārtikas pavaddokumenti, ja var garantēt, ka šie dokumenti ir pievienoti attiecīgajai pārtikai vai tika atsūtīti pirms pārtikas piegādes vai vienlaicīgi ar to. Šis nosacījums jāievēro šādos gadījumos:

- a) ja fasētā pārtika ir paredzēta galapatērētājam, bet tās tirdzniecība tiek sākta pirms pārdošanas galapatērētājam un ja šajā posmā netiek veikta pārdošana ēdināšanas iestādei;
- b) ja fasētā pārtika ir paredzēta piegādei ēdināšanas iestādei turpmākai gatavošanai, pārstrādei, sadalīšanai vai sagriešanai.

Neskarot pirmo daļu, pārtikas aprītē iesaistīti uzņēmēji nodrošina, ka regulas 9. panta 1. punkta a), f), g) un h) apakšpunktā noteiktās ziņas tiek parādītas arī uz fasētas pārtikas tirdzniecībai paredzētā sekundārā iepakojuma.

8. Pārtikas aprītē iesaistīti uzņēmēji, kas citiem pārtikas aprītē iesaistītiem uzņēmējiem piegādā pārtiku, kura nav paredzēta galapatērētājam vai ēdināšanas iestādēm, nodrošina, ka šiem citiem pārtikas aprītē iesaistītajiem uzņēmējiem ir pietiekama informācija, lai vajadzības gadījumā tie varētu veikt 2. punktā paredzētos pienākumus.

IV NODAĻA

OBLIGĀTĀ PĀRTIKAS INFORMĀCIJA

1. IEDAĻA

Saturs un noformējums

9. pants

Obligāto ziņu uzskaitījums

1. Saskaņā ar regulas 10. līdz 34. pantu un ievērojot šajā nodaļā noteiktos uzņēmumus, šādu ziņu norādīšana ir obligāta:

- a) pārtikas nosaukums;
- b) sastāvdaļu uzskaitījums;
- c) jebkura sastāvdaļa vai pārstrādes palīg līdzekļi, kas minēti II pielikumā vai iegūti no II pielikumā minētās vielas vai produkta un izraisa alerģiju vai nepanesību un ko lieto pārtikas ražošanas vai sagatavošanas procesā, un ko, tostarp arī izmainītā veidā, satur arī gatavais produkts;
- d) dažu sastāvdaļu vai sastāvdaļu kategoriju daudzums;
- e) pārtikas neto daudzums;
- f) minimālais derīguma termiņš vai "izlietot līdz" datums;
- g) jebkuri īpaši glabāšanas un/vai lietošanas nosacījumi;
- h) regulas 8. panta 1. punktā minētā pārtikas aprītē iesaistītā uzņēmēja vārds vai uzņēmuma nosaukums un adrese;
- i) regulas 25. pantā paredzētajos gadījumos – izcelsmes valsts vai izcelsmes vieta;
- j) lietošanas pamācība, ja bez šādas pamācības būtu grūti pienācīgi izmantot pārtiku;
- k) attiecībā uz dzērieniem ar alkohola saturu vairāk nekā 1,2 tilpumprocenti – faktiskais alkohola saturs tilpumprocentos;
- l) paziņojums par uzturvērtību.

2. Panta 1. punktā minētās ziņas norāda ar vārdiem un skaitļiem. Tās var izteikt arī ar piktogrammām vai simboliem, nevis ar vārdiem vai skaitļiem, ja Komisija atbilstīgi 3. punktam ir pieņēmusi īstenošanas pasākumus un ievērojot šos īstenošanas pasākumus.

3. Komisija saskaņā ar regulatīvo procedūru, kas minēta 46. panta 2. punktā, var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus par kārtību vienu vai vairāku ziņu izteikšanai ar piktogrammām vai simboliem, nevis vārdiem vai skaitļiem, ņemot vērā pierādījumus par patērētāju vienādu izpratni.

10. pants

Papildu obligātās ziņas īpašiem pārtikas veidiem vai kategorijām

1. Papildus 9. panta 1. punktā noteiktajam obligāto ziņu uzskaitījumam regulas III pielikumā nosaka papildu obligātās ziņas īpašiem pārtikas veidiem vai kategorijām.

2. Lai nodrošinātu patērētājiem informāciju par pārtikas veidiem vai kategorijām un ņemtu vērā tehnikas un zinātnes attīstību, patērētāju veselības aizsardzību un drošu pārtikas lietošanu, Komisija var grozīt III pielikumu, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 49. pantu un atbilstīgi 50., 51. un 52. panta nosacījumiem.

11. pants

Svars un mērvienības

Regulas 9. pants neskar konkrētākus Savienības noteikumus par svaru un mērvienībām.

12. pants

Obligātās pārtikas informācijas pieejamība un izvietojums

1. Saskaņā ar šo regulu attiecībā uz visu pārtiku norāda un padara viegli pieejamu obligāto informāciju.

2. Attiecībā uz fasētu pārtiku obligāto pārtikas informāciju norāda tieši uz iepakojuma vai tai pievienotās etiķetes.

3. Lai nodrošinātu, ka patērētāj gūst labumu no citiem obligātās pārtikas informācijas sniegšanas līdzekļiem, kuri ir piemērotāki noteikta veida obligātajām ziņām, Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 49. pantu un atbilstīgi 50. un 51. panta nosacījumiem, var paredzēt noteikumus par noteiktu obligāto ziņu sniegšanu kādā citādā veidā, nevis uz iepakojuma vai etiķetes.

4. Attiecībā uz nefasētu pārtiku piemēro 42. pantu.

13. pants

Obligāto ziņu noformējums

1. Neskarot noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 42. panta 2. punktu, obligāto pārtikas informāciju sniedz skaidri redzamā vietā tādā veidā, lai tā būtu skaidri saskatāma, skaidri salasāma un, attiecīgā gadījumā, neizdzēšama. To nedrīkst nekādā veidā

paslēpt, nomaskēt, mazināt tās iedarbību vai pārtraukt ar jebkādu citu rakstveida vai attēlu formā sniegtu informāciju vai jebkādiem citiem iestarpinājumiem.

2. Neskarot atsevišķus Savienības noteikumus, ko piemēro īpašai pārtikai attiecībā uz 9. panta 1. punkta a) līdz k) apakšpunktā minētajām prasībām, uz iepakojuma vai tam pievienotās etiķetes norādot 9. panta 1. punktā minētās obligātās ziņas, tās uzdrukā uz iepakojuma vai etiķetes, lietojot burtu izmēru, kur x augstums, kā noteikts IV pielikumā, ir lielāks par vai vienāds ar 1,2 mm. Obligātās ziņas norāda tā, lai nodrošinātu, ka druka un fons būtiski kontrastē.

3. Attiecībā uz iepakojumu vai taru, kuras lielākās virsmas laukums ir mazāks par 60 cm^2 , 2. punktā minētais burtu izmēra x augstums ir lielāks par vai vienāds ar 0,9 mm.

4. Lai nodrošinātu vienādu šā panta 2. punkta īstenošanu, Komisija saskaņā ar 46. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus par drukas un fona kontrastu.

5. Lai panāktu šīs regulas mērķus, Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 49. pantu un ievērojot 50. un 51. panta nosacījumus, izstrādā salasāmības kritērijus papildus šā panta 2. punktā noteiktiem.

Lai panāktu pirmajā daļā minētos mērķus, Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 49. pantu un atbilstīgi 50. un 51. panta nosacījumiem, var šā panta 6. punktā noteiktās prasības attiecināt arī uz papildu obligātajām ziņām par īpašiem pārtikas veidiem vai kategorijām.

6. Regulas 9. panta 1. punkta a), e), f) un k) apakšpunktā minētās ziņas iekļauj vienā redzes laukā.

7. Šā panta 6. punktu nepiemēro 16. panta 1. un 2. punktā minētajiem gadījumiem.

14. pants

Tālpārdošana

1. Neskarot 9. pantā noteiktās informācijas prasības, attiecībā uz fasētu pārtiku, kuru piedāvā pārdošanai ar distanciālās saziņas līdzekļu starpniecību:

a) obligātajai pārtikas informācijai, izņemot 9. panta 1. punkta f) apakšpunktā noteiktās ziņas, jābūt pieejamai pirms pirkuma veikšanas un jābūt uzrādītai tālpārdošanai pievienotajos dokumentos vai jābūt norādītai citos atbilstīgos veidos, kurus skaidri norāda pārtikas aprītē iesaistīts uzņēmējs. Ja izmanto citus atbilstīgus līdzekļus, pārtikas aprītē iesaistītais uzņēmējs obligāto pārtikas informāciju patērētājiem sniedz, neprasot papildu samaksu;

b) visas obligātās ziņas ir pieejamas piegādes brīdī.

2. Ja nefasētu pārtiku piedāvā pārdošanai ar distancālās saziņas līdzekļu starpniecību, 42. pantā noteikto informāciju dara pieejamu saskaņā ar šā panta 1. punktu.

3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktu nepiemēro pārtikai, ko pārdod, izmantojot tirdzniecības automātus vai automatizētas komerciālas telpas.

15. pants

Valodas prasības

1. Neskarot 9. panta 2. punktu, obligāto pārtikas informāciju norāda valodā, ko viegli saprot patērētāji dalībvalstīs, kurās pārtika tiek tirgota.

2. Dalībvalstīs, kurās pārtika tiek tirgota, var savā teritorijā pieprasīt, ka šīs ziņas jānorāda vienā vai vairākās Savienības oficiālajās valodās.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neizslēdz ziņu norādi vairākās valodās.

16. pants

Noteiktu obligāto ziņu norāžu nepiemērošana

1. Uz stikla pudelēm, kuras paredzētas atkārtotai izmantošanai, kurām ir neizdzēšams marķējums un kurām tādēļ nav etiķetes, uzlīmes vai aptveres, obligāti jānorāda tikai 9. panta 1. punkta a), c), e), f) un l) apakšpunktā uzskaitītās ziņas.

2. Uz iepakojuma vai taras, kuras lielākā virsmas platība ir mazāka par 10 cm², uz iepakojuma vai etiķetes obligāti jānorāda tikai 9. panta 1. punkta a), c), e) un f) apakšpunktā uzskaitītās ziņas. Ziņas, kas minētas 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā, jānodrošina citā veidā vai jāsniedz pēc patērētāju pieprasījuma.

3. Neskarot citus Savienības noteikumus, kas paredz obligātu paziņojumu par uzturvērtību, 9. panta 1. punkta l) apakšpunktā minētais paziņojums nav obligāts V pielikumā uzskaitītajai pārtikai.

4. Neskarot citus Savienības noteikumus, kas paredz obligātu sastāvdaļu sarakstu vai paziņojumu par uzturvērtību, 9. panta 1. punkta b) un l) apakšpunktā minētais paziņojums nav obligāts attiecībā uz:

a) vīniem, uz kuriem attiecas Regulas (EK) Nr. 1234/2007 XIb pielikums;

b) produktiem, uz kuriem attiecas Regula (EEK) Nr. 1601/91;

c) dzērieniem, kas ir līdzīgi šā punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem un kas satur vairāk nekā 1,2 % alkohola tilpuma un iegūti augļu vai dārzeņu fermentācijas procesā;

d) medaļu;

e) visu veidu aliem; un

f) stiprajiem alkoholiskiem dzērieniem, kas definēti Regulas (EK) Nr. 110/2008 2. panta 1. punktā.

Līdz ... (*) Komisija sagatavo ziņojumu par 18. panta un 29. panta 1. punkta piemērošanu šajā punktā minētajiem produktiem, kurā izskata jautājumu par to, vai dažas dzērienu kategorijas būtu jāatbrīvo it īpaši no pienākuma sniegt informāciju par enerģētisko vērtību, un sniedz pamatojumu iespējamu atbrīvojumu piešķiršanai, ņemot vērā vajadzību nodrošināt saskaņotību ar citiem attiecīgiem Savienības politikas aspektiem.

Komisija minētajam ziņojumam var pievienot tiesību akta priekšlikumu, ar ko paredz noteikumus sastāvdaļu sarakstam vai obligātam paziņojumam par minēto produktu uzturvērtību.

2. IEDAĻA

Šķīti izstrādāti noteikumi par obligātajām ziņām

17. pants

Pārtikas nosaukums

1. Pārtikas nosaukums ir tās tirdzniecības nosaukums. Ja tāda nav, nosaukums atbilst tās pieņemtajam nosaukumam, vai, ja tāda nav vai tas netiek lietots, sniedz pārtiku aprakstošu nosaukumu.

2. Dalībvalstī, kurā pārtiku laiž tirgū, atļauj lietot pārtikas nosaukumu, ar kādu attiecīgo produktu likumīgi ražo un tirgo ražotājā dalībvalstī. Tomēr gadījumos, ja citu šīs regulas noteikumu, it īpaši 9. pantā izklāstīto noteikumu, piemērošana dalībvalstī, kurā produktu tirgo, nedotu patērētājiem iespēju izzināt pārtikas patieso raksturu un atšķirt to no pārtikas, ar kuru to varētu sajaukt, pārtikas nosaukumam pievieno citu aprakstošu informāciju, kuru pievieno pārtikas nosaukuma tuvumā.

3. Izņēmuma gadījumos pārtikas nosaukumu, kāds piešķirts dalībvalstī, kurā to ražo, neizmanto dalībvalstī, kurā to tirgo, ja pārtika, kuru ar minēto nosaukumu apzīmē valstī, kura to ražo, sastāva vai ražošanas ziņā ir tik lielā mērā atšķirīga no pārtikas, ko pazīst ar minēto nosaukumu valstī, kura to tirgo, ka 2. punkts nav pietiekams, lai dalībvalstī, kurā to tirgo, patērētājiem nodrošinātu pareizu informāciju.

4. Pārtikas nosaukumu neaizstāj ar nosaukumu, kas aizsargāts kā intelektuālais īpašums, preču zīme vai modes nosaukums.

(*) Pieci gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

5. Īpaši noteikumi par pārtikas nosaukuma lietošanu un par tam pievienojamām ziņām izklāstīti VI pielikumā.

18. pants

Sastāvdaļu saraksts

1. Pirms sastāvdaļu saraksta vai tā virsrakstā jābūt norādei, kurā ir vārds "sastāvdaļas". Tas ietver visas pārtikas sastāvdaļas dilstošā masas secībā, kā tās ir reģistrētas pārtikas ražošanas procesā.

2. Sastāvdaļas nosaukumu norāda, minot tās īpašo nosaukumu saskaņā ar 17. panta un VI pielikuma noteikumiem.

3. Visas sastāvdaļas, kuras ir inženierijas ceļā iegūti nanomateriāli, skaidri norāda sastāvdaļu sarakstā. Pēc šādu sastāvdaļu nosaukumiem iekavās seko vārds "nano".

4. Šā panta 1. un 2. punkta piemērošanas tehniskie noteikumi paredzēti VII pielikumā.

19. pants

Sastāvdaļu saraksta nepiemērošana

1. Sastāvdaļu saraksts nav jāpievieno šādai pārtikai:

a) svaigiem augļiem un dārzeņiem, arī kartupeļiem, kas nav mizoti, griezti vai līdzīgi apstrādāti;

b) gāzētam ūdenim, ja tā aprakstā norādīts, ka tas ir gāzēts;

c) raudzētam etiķim, kas iegūts no viena pamatprodukta, ja tam nav pievienotas citas sastāvdaļas;

d) sieram, sviestam, raudzētam pienam un krējumam, ja tiem nav pievienotas citas sastāvdaļas, izņemot piena produktus, fermentus un siera izgatavošanai nepieciešamās mikroorganismu kultūras, vai sāls, kas nepieciešams siera ražošanā, izņemot svaigu sieru un kausētu sieru;

e) pārtikai, kam ir viena sastāvdaļa, ja:

i) pārtikas nosaukums sakrīt ar sastāvdaļas nosaukumu; vai

ii) pārtikas nosaukums ļauj skaidri identificēt sastāvdaļas veidu.

2. Lai ņemtu vērā to, cik būtisks patērētājam ir sastāvdaļu saraksts attiecībā uz īpašiem pārtikas veidiem vai kategorijām, Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 49. pantu un ievērojot 50. un 51. panta nosacījumus, izņēmuma gadījumos

var papildināt šā panta 1. punktu ar nosacījumu, ka saraksta nepiemērošanas rezultātā galapatērētājiem vai ēdināšanas iestādēm netiek sniegta neatbilstoša informācija.

20. pants

Sastāvdaļu elementi, kurus neiekļauj pārtikas sastāvdaļu sarakstā

Neskarot 21. pantu, sastāvdaļu sarakstā nav jāiekļauj šādi pārtikas sastāvdaļu elementi:

a) sastāvdaļas elementi, ko uz laiku atdala ražošanas procesā un vēlāk atkal pievieno, nepārsniedzot to sākotnējo daudzumu;

b) pārtikas piedevas un pārtikas fermenti:

i) kas atrodas attiecīgajā pārtikā tikai tādēļ, ka bija vienā vai vairākās minētās pārtikas sastāvdaļās, saskaņā ar pārveidošanas principu, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1333/2008 18. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, ja vien tie nepilda tehnoloģiskas funkcijas galaproduktā; vai

ii) ko izmanto kā pārstrādes palīg līdzekļus;

c) nesējvielas un vielas, kuras nav pārtikas piedevas, bet kuras lieto tādā pašā veidā un tādā pašā nolūkā kā nesējvielas un kuras lietotas tikai tādā daudzumā, cik tas ir strikti nepieciešams;

d) vielas, kuras nav pārtikas piedevas, bet kuras lieto tādā pašā veidā un tādā pašā nolūkā kā pārstrādes palīg līdzekļus un kuras joprojām ir galaproduktā, pat ja pārveidotā veidā;

e) ūdens:

i) ja to izmanto ražošanas procesā tikai kādas koncentrētas vai atūdeņotas sastāvdaļas sākotnējās formas atgūšanai; vai

ii) kā šķidra vide, ko parasti nelieto cilvēku uzturā.

21. pants

Atsevišķu tādu vielu vai produktu marķējums, kas izraisa alerģiju vai nepanesību

1. Neskarot noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 42. panta 2. punktu, 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās ziņas norāda sastāvdaļu sarakstā saskaņā ar 18. panta 1. punktā izklāstītajiem noteikumiem, norādot precīzu II pielikumā uzskaitītās vielas vai produkta nosaukumu.

Ja nav sastāvdaļu saraksta, 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajās norādēs iekļauj vārdu "satur", kam seko II pielikumā uzskaitītās vielas vai produkta nosaukums.

Ja vairākas sastāvdaļas vai pārstrādes palīg līdzekļi iegūti no II pielikumā uzskaitītās vienas vielas vai produkta, marķējumā to skaidri norāda attiecībā uz katru attiecīgo sastāvdaļu vai pārstrādes palīg līdzekli.

Šīs regulas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās norādes nav vajadzīgas, ja produkta nosaukums skaidri norāda uz attiecīgo vielu vai produktu.

2. Lai nodrošinātu patērētājam labākas kvalitātes informāciju un ņemtu vērā tehnikas un zinātnes attīstību, Komisija sistemātiski pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina sarakstu II pielikumā, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 49. pantu un atbilstīgi 50., 51. un 52. panta nosacījumiem.

22. pants

Sastāvdaļu daudzuma norāde

1. Sastāvdaļu daudzumu vai sastāvdaļu kategorijas daudzumu, ko izmanto, ražojot vai izgatavojot pārtiku, uzrāda, ja attiecīgā sastāvdaļa vai sastāvdaļu kategorija:

- a) ir norādīta pārtikas nosaukumā vai nosaukumā, ar kuru patērētājs parasti to saista;
- b) marķējumā ir izcelta ar tekstu, zīmējumiem vai grafiskiem simboliem; vai
- c) būtiski raksturo pārtiku un atšķir to no citiem produktiem, ar kuriem to var sajaukt nosaukuma vai izskata dēļ.

2. Šā panta 1. punkta piemērošanas tehniskie noteikumi, tostarp īpašos gadījumos, kad dažu sastāvdaļu daudzums nav jānorāda, noteikti VIII pielikumā.

23. pants

Neto daudzums

1. Fasētas pārtikas neto daudzumu norāda attiecīgi litros, centilitros, mililitros, kilogramos vai gramos:

- a) tilpuma vienībās – šķidriem produktiem;
- b) masas vienībās – pārējiem produktiem.

2. Lai patērētājam nodrošinātu labāku izpratni par pārtikas informāciju uz marķējuma, Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 49. pantu un atbilstīgi 50. un 51. panta nosacījumiem, var konkrētai pārtikai noteikt citu neto daudzuma izteikšanas veidu, nevis šā panta 1. punktā noteikto.

3. Šā panta 1. punkta piemērošanas tehniskie noteikumi, ieskaitot īpašos gadījumos, kad neto daudzums nav jānorāda, noteikti IX pielikumā.

24. pants

Minimālais derīguma termiņš un "izlietot līdz" datums

1. Pārtikai, kas no mikrobioloģijas viedokļa ir īpaši ātrbojīga un tādēļ īsā laikā var radīt tiešas briesmas cilvēka veselībai, minimālo derīguma termiņu aizvieto ar "izlietot līdz" datumu. Pēc "izlietot līdz" datuma pārtiku uzskata par nedrošu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 14. panta 2. līdz 5. punktu.

2. Attiecīgo datumu norāda saskaņā ar regulas X pielikumu.

3. Lai nodrošinātu X pielikuma 1. punkta c) apakšpunktā minētā minimālā derīguma termiņa norādīšanas veida vienādu piemērošanu, Komisija saskaņā ar 46. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru var par to pieņemt īstenošanas noteikumus.

25. pants

Izcelsmes valsts vai izcelsmes vieta

1. Šo pantu piemēro, neskarot marķēšanas prasības, kas paredzētas atsevišķos Savienības tiesību aktos, jo īpaši Padomes Regulā (EK) Nr. 509/2006 (2006. gada 20. marts) par lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem kā garantētām tradicionālām īpatnībām⁽¹⁾ un Padomes Regulā (EK) Nr. 510/2006 (2006. gada 20. marts) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību⁽²⁾.

2. Izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norādīšana ir obligāta:

- a) ja tās nenorādīšana var maldināt patērētāju attiecībā uz pārtikas īsto izcelsmes valsti vai izcelsmes vietu, jo īpaši – ja pārtikai pievienotā informācija vai etiķete varētu netieši norādīt, ka pārtikai ir cita izcelsmes valsts vai izcelsmes vieta;
- b) gaļai, uz kuru attiecas kombinētās nomenklatūras ("KN") kodi, kas uzskaitīti XI pielikumā. Šā punkta piemērošana ir atkarīga no 6. punktā minēto īstenošanas noteikumu pieņemšanas.

⁽¹⁾ OV L 93, 31.3.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp.

3. Ja pārtikas izcelsmes valsts vai izcelsmes vieta ir norādīta, bet nav tā pati, kas tās galvenajai sastāvdaļai:

- a) norāda arī attiecīgās galvenās sastāvdaļas izcelsmes valsti vai izcelsmes vietu; vai
- b) norāda, ka galvenās sastāvdaļas izcelsmes valsts vai izcelsmes vieta atšķiras no pārtikas izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas.

Šā punkta piemērošana ir atkarīga no 6. punktā minēto īstenošanas noteikumu pieņemšanas.

4. Komisija piecos gados pēc 2. punkta b) apakšpunkta piemērošanas iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, lai izvērtētu obligāto izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas marķējumu minētajā apakšpunktā minētajiem produktiem.

5. Līdz ... (*) Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumus par obligāto izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norādi attiecībā uz:

- a) cita veida gaļu, kas nav liellopu gaļa un nav minēta 2. punkta b) apakšpunktā;
- b) pienu;
- c) pienu, ko izmanto par sastāvdaļu piena produktos;
- d) gaļu, ko izmanto kā sastāvdaļu;
- e) neapstrādātu pārtiku;
- f) pārtiku ar vienu sastāvdaļu;
- g) sastāvdaļām, kas veido vairāk nekā 50 % no pārtikas produkta.

Minētajos ziņojumos ņem vērā patērētāja vajadzību būt informētam, pirmajā daļā minētās obligātās norādes sniegšanas noteikuma dzīvotspēju un šādu pasākumu ieviešanas izmaksu un ieguvumu analīzi, tostarp juridisko ietekmi uz iekšējo tirgu un ietekmi uz starptautisko tirdzniecību.

Komisija minētajiem ziņojumiem var pievienot priekšlikumus, lai grozītu attiecīgos Savienības noteikumus.

6. Līdz ... (**) Komisija saskaņā ar 46. panta 2. punktā noteikto regulatīvo procedūru pieņem īstenošanas noteikumus attiecībā uz šā panta 2. punkta b) apakšpunkta un šā panta 3. punkta piemērošanu.

(*) Trīs gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.
(**) Divi gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

26. pants

Lietošanas pamācība

1. Pārtikas lietošanas pamācības formulē tā, lai pārtiku varētu pienācīgi izmantot.
2. Komisija saskaņā ar 46. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus par šā panta 1. punkta īstenošanu saistībā ar konkrētu pārtiku.

27. pants

Spirta tilpumkoncentrācija

1. Normas attiecībā uz norādēm par spirta tilpumkoncentrāciju nosaka īpašie Savienības noteikumi, ko piemēro produktiem, kam piešķirts KN kods 2204.
2. Faktisko spirta tilpumkoncentrāciju tiem dzērieniem, kuru alkohola saturs pārsniedz 1,2 tilpumprocentus, izņemot tos, kas minēti šā panta 1. punktā, norāda saskaņā ar šīs regulas XII pielikumu.

3. IEDAĻA

Paziņojums par uzturvērtību

28. pants

Saistība ar citiem tiesību aktiem

1. Šī iedaļa neattiecas uz pārtiku, kam piemēro šādus tiesību aktus:
 - a) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/46/EK (2002. gada 10. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz uztura bagātinātājiem ⁽¹⁾;
 - b) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/54/EK (2009. gada 18. jūnijs) par dabīgo minerālūdeņu ieguvī un tirdzniecību ⁽²⁾.
2. Šo iedaļu piemēro, neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/39/EK (2009. gada 6. maijs) par īpašas diētas pārtikas produktiem ⁽³⁾ un īpašās direktīvas, kā norādīts minētās direktīvas 4. panta 1. punktā.

29. pants

Saturs

1. Obligātajā paziņojumā par uzturvērtību ietver šādu informāciju:
 - a) enerģētisko vērtību; un
 - b) tauku, piesātināto taukskābju, ogļhidrātu, cukuru, olbaltumvielu un sāls daudzums.

⁽¹⁾ OV L 183, 12.7.2002., 51. lpp.

⁽²⁾ OV L 164, 26.6.2009., 45. lpp.

⁽³⁾ OV L 124, 20.5.2009., 21. lpp.

Attiecīgā gadījumā norādi, ka sāls saturs ir tikai dabīgā nātrija klātbūtnes rezultāts, var izvietot paziņojuma par uzturvērtību tiešā tuvumā.

2. Obligātajā paziņojumā par uzturvērtību, kas minēts 1. punktā, var arī norādīt daudzumu vienam vai vairākiem šādiem savienojumiem:

- a) transtaukskābes;
- b) mononepiesātinātās taukskābes;
- c) polinepiesātinātās taukskābes;
- d) polioli;
- e) ciete;
- f) šķiedrvielas;
- g) jebkuri vitamīni vai minerālvielas, kas uzskaitītas XIII pielikuma A daļas 1. punktā un ir sastopamas ievērojamā daudzumā, kā norādīts XIII pielikuma A daļas 2. punktā.

3. Ja fasētas pārtikas marķējumā sniedz obligāto paziņojumu par uzturvērtību, kas minēts 1. punktā, marķējumā var atkārtot informāciju par enerģētisko vērtību un tauku, piesātināto taukskābju, cukuru un sāls daudzumu.

4. Atkāpjoties no 35. panta 1. punkta, ja 16. panta 4. punktā minēto produktu marķējumā paredzēts paziņojums par uzturvērtību, paziņojumā var norādīt tikai enerģētisko vērtību.

5. Neskarot 42. pantu un atkāpjoties no 35. panta 1. punkta, ja 42. panta 1. punktā minēto produktu marķējumā paredzēts paziņojums par uzturvērtību, tajā var norādīt tikai:

- a) enerģētisko vērtību; vai
- b) enerģētisko vērtību un tauku, piesātināto taukskābju, cukuru un sāls daudzumu.

6. Lai ņemtu vērā šā panta 2. līdz 5. punktā minēto ziņu būtiskumu patērētāju informēšanai, Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 49. pantu un atbilstīgi 50. un 51. panta nosacījumiem, var grozīt šā panta 2. līdz 5. punktā iekļautos sarakstus, pievienojot vai svītrojot noteiktas ziņas.

30. pants

Aprēķins

1. Enerģētisko vērtību aprēķina, izmantojot XIV pielikumā uzskaitītos pārrēķina koeficientus.

2. Lai varētu precīzāk aprēķināt vitamīnu un minerālvielu saturu pārtikā, Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 49. pantu un atbilstīgi 50. un 51. panta nosacījumiem, var pieņemt pārrēķina koeficientus vitamīniem un minerālvielām, kuras minētas XIII pielikuma A daļas 1. punktā. Minētos pārrēķina koeficientus pievieno XIV pielikumam.

3. Enerģētiskā vērtība un uzturvielu daudzums, kas minēts šīs regulas 29. panta 1. līdz 5. punktā, attiecas uz pārtiku, ko piedāvā pārdošanā.

Atbilstīgā gadījumā šī informācija var attiekties uz pārtiku pēc apstrādes ar nosacījumu, ka pievieno pietiekami sīkus apstrādes norādījumus un šī informācija attiecas uz pārtiku, kas ir gatava lietošanai uzturā.

4. Katrā atsevišķā gadījumā minētās vērtības ir vidējās vērtības, kas noteiktas, pamatojoties uz:

- a) ražotāja veikto pārtikas analīzi;
- b) izmantoto sastāvdaļu zināmo vai atzīto vidējo vērtību lietošanu aprēķinos; vai
- c) vispārēji noteiktu un pieņemtu datu izmantošanu aprēķinos.

Komisija saskaņā ar 46. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus par šā punkta vienādu īstenošanu attiecībā uz norādīto vērtību precizitāti, piemēram, atšķirībām starp norādītajiem un oficiālo pārbaūžu laikā noteiktajiem rādītājiem.

31. pants

Vērtības norādīšana uz 100 g vai 100 ml

1. Enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumu, kas minēts šīs regulas 29. panta 1. līdz 5. punktā, norāda, izmantojot šīs regulas XV pielikumā minētās mērvienības.

2. Šīs regulas 29. panta 1. līdz 5. punktā minēto enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumu norāda uz 100 g vai 100 ml.

3. Ja sniedz paziņojumu par vitamīniem un minerālvielām, papildus 2. punktā minētajai izteiksmes formai to daudzumu norāda arī procentos no XIII pielikuma A daļas 1. punktā noteiktajām devām uz 100 g vai 100 ml.

4. Papildus šā panta 2. punktā minētajai izteiksmes formai 29. panta 1., 3., 4. un 5. punktā minēto enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumu var attiecīgi norādīt arī procentos no XIII pielikuma B daļā noteiktajām devām uz 100 g vai 100 ml.

32. pants

Informācijas norādīšana uz porciju vai patēriņa vienību

1. Turpmāk norādītajos gadījumos 29. panta 1. līdz 5. punktā minēto enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumu var norādīt uz porciju un/vai patēriņa vienību, ko patērētājam

viegli atpazīt, ar nosacījumiem, ka porcijas vai patēriņa vienības lielums ir norādīts uz etiķetes un ka ir norādīts iepakojumā esošo porciju vai patēriņa vienību skaits:

- a) papildus 31. panta 2. punktā minētajai izteiksmes formai – uz 100 g vai 100 ml;
- b) papildus 31. panta 3. punktā minētajai izteiksmes formai – uz 100 g vai 100 ml – attiecībā uz vitamīniem un minerālvielām;
- c) papildus 31. panta 4. punktā minētajai izteiksmes formai vai tās vietā – uz 100 g vai 100 ml.

2. Atkāpjoties no 31. panta 2. punkta, 29. panta 3., 4. un 5. punktā minētajos gadījumos enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumu un/vai XIII pielikuma B daļā noteikto references devu procentus var norādīt, pamatojoties tikai uz porciju vai patēriņa vienību.

3. Izmantoto porciju vai vienību norāda tiešā tuvumā paziņojumam par uzturvērtību.

4. Lai nodrošinātu, ka paziņojuma par uzturvērtību norādi uz porciju vai uz patēriņa vienību piemēro vienādi, un lai patērētājam nodrošinātu vienādu salīdzināšanas pamatu, Komisija, ņemot vērā patērētāju reālo patēriņa modeli, kā arī uztura ieteikumus, saskaņā ar 46. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru var pieņemt noteikumus par norādi uz porciju vai patēriņa vienību konkrētām pārtikas kategorijām.

33. pants

Noformējums

1. Šīs regulas 29. panta 1. un 2. punktā minētās ziņas norāda vienā redzes laukā. Tās norāda vienkopus skaidrā formā un, attiecīgā gadījumā, XV pielikumā noteiktajā norādīšanas kārtībā.

2. Šīs regulas 29. panta 1. un 2. punktā minētās ziņas norāda tabulas formā, sakārtojot skaitļus citu zem cita, ja ir pietiekami daudz vietas. Ja vietas nav, paziņojumu sniedz lineārā formā.

3. Šīs regulas 29. panta 3. punktā minētās ziņas var norādīt kopā:

- a) citā redzes laukā, nevis šā panta 1. punktā minētajā; un
- b) savādākā formā, nevis šā panta 2. punktā minētajā.

4. Šīs regulas 29. panta 4. un 5. punktā minētās ziņas var norādīt savādākā formā, nevis šā panta 2. punktā minētajā.

5. Ja enerģētiskā vērtība vai kādas(-u) uzturvielas(-u) daudzums produktā ir neliels, informāciju par šiem elementiem var aizstāt ar tādu paziņojumu kā "Satur nelielu daudzumu ...", un to sniedz paziņojuma par uzturvērtību, ja tāds ir, tiešā tuvumā.

Lai nodrošinātu šā punkta vienādu piemērošanu, Komisija saskaņā ar 46. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru var pieņemt noteikumus par tādu 29. panta 1. līdz 5. punktā minēto enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumiem, ko var uzskatīt par nenozīmīgiem.

6. Lai nodrošinātu paziņojuma par uzturvērtību noformējuma veida vienādu piemērošanu atbilstīgi šā panta 1. līdz 4. punktā minētajiem formātiem, Komisija saskaņā ar 46. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru var par to pieņemt īstenošanas noteikumus.

34. pants

Papildu izteikšanas un norādīšanas veidi

1. Papildus 31. panta 2. un 4. punktā un 32. pantā minētajiem izteikšanas veidiem un 33. panta 2. punktā minētajiem norādīšanas veidiem 29. panta 1. līdz 5. punktā noteikto enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumu var izteikt un/vai norādīt citos veidos, papildus vārdiem vai skaitļiem izmantojot grafiskas formas vai simbolus, ja ir ievērotas šādas prasības:

- a) tie nemaldina patērētāju, kā noteikts 7. pantā;
- b) to mērķis ir veicināt patērētāju izpratni par pārtikas lomu vai nozīmi uztura enerģētiskās vērtības un uzturvielu satura nodrošināšanā;
- c) ir pierādījumi, kas liecina, ka vidusmēra patērētājs saprot šādus uzturvērtības izteikšanas vai norādīšanas veidus; kā arī
- d) izmantojot citus norādīšanas veidus, to pamatā ir saskaņotas references devas vai, ja tādu nav, vispārēji atzīti zinātniski ieteikumi par uzņemto enerģiju vai uzturvielām.

2. Dalībvalstis var ieteikt pārtikas aprītē iesaistītiem uzņēmējiem izmantot vienu vai vairākus paziņojuma par uzturvērtību izteikšanas vai norādīšanas papildu veidus, ko tās uzskata par tādiem, kas vislabāk izpilda 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā noteiktās prasības. Dalībvalstis sniedz Komisijai ziņas par šādiem izteikšanas vai norādīšanas papildu veidiem.

3. Dalībvalstis nodrošina atbilstīgu uzraudzību attiecībā uz paziņojuma par uzturvērtību izteikšanas vai norādīšanas papildu veidiem, ko izmanto tirgū to teritorijā.

Lai atvieglotu šādu izteikšanas vai norādīšanas papildu veidu izmantošanas uzraudzību, dalībvalstis var prasīt, lai pārtikas aprītē iesaistīti uzņēmēji, kas to teritorijā laiž tirgū pārtiku, uz kuras ir šāda informācija, kompetentajai iestādei ziņo par šādu izteikšanas vai norādīšanas papildu veidu izmantošanu un tai sniedz atbilstīgu pamatojumu par 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā noteikto prasību izpildi. Šādos gadījumos var prasīt arī sniegt informāciju par šādu izteikšanas vai norādīšanas papildu veidu izmantošanas izbeigšanu.

4. Komisija atvieglo un rīko informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, Komisiju un ieinteresētajām personām par jautājumiem, kas attiecas uz jebkādu paziņojuma par uzturvērtību izteikšanas vai norādīšanas papildu veidu izmantošanu.

5. Ņemot vērā gūto pieredzi, līdz ... (*) Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par to, kā tiek piemēroti izteikšanas un norādīšanas papildu veidi, to ietekmi iekšējā tirgū un šo izteikšanas un norādīšanas veidu turpmākas saskaņošanas vēlamību. Šim nolūkam dalībvalstis Komisijai sniedz attiecīgu informāciju par šādu izteikšanas vai norādīšanas papildu veidu izmantošanu tirgū to teritorijā. Komisija ziņojumam var pievienot priekšlikumus, lai grozītu attiecīgos Savienības noteikumus.

6. Lai nodrošinātu šā panta vienādu piemērošanu, Komisija saskaņā ar 46. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus par šā panta 1., 3. un 4. punkta īstenošanu.

V NODAĻA

BRĪVPRĀTĪGI SNIEGTA PĀRTIKAS INFORMĀCIJA

35. pants

Piemērojamās prasības

1. Ja 9. un 10. pantā noteikto pārtikas informāciju norāda pēc brīvas izvēles, tā atbilst šīs regulas IV nodaļas 2. un 3. iedaļā noteiktajām prasībām.

2. Pārtikas informācija, ko norāda pēc brīvas izvēles, atbilst šādām prasībām:

a) tā nemaldina patērētāju, kā minēts 7. pantā;

b) tā nav neskaidra vai maldinoša patērētājam;

c) attiecīgā gadījumā tās pamatā ir atbilstīgi zinātniski dati.

(*) Astoņi gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

3. Komisija saskaņā ar regulatīvo procedūru, kas minēta 46. panta 2. punktā, var pieņemt īstenošanas noteikumus par šā panta 2. punktā minēto prasību piemērošanu pēc brīvas izvēles sniegtai pārtikas informācijai par tādu vielu vai produktu iespējamu vai nejašu klātbūtni pārtikā, kas rada alerģiju vai nepanesību.

4. Lai nodrošinātu, ka patērētāji ir atbilstīgi informēti gadījumos, kad pārtikas aprītē iesaistīti uzņēmēji pēc brīvas izvēles norādāmu pārtikas informāciju sniedz pēc atšķirīgiem principiem, kas var patērētāju maldināt vai radīt tiem neskaidrības, Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 49. pantu un atbilstīgi 50. un 51. panta nosacījumiem, var paredzēt citus gadījumus pārtikas informācijas norādīšanai pēc brīvas izvēles papildus šā panta 3. punktā minētajam gadījumam.

36. pants

Noformējums

Brīvprātīgi sniegto pārtikas informāciju nedrīkst norādīt, aizņemot vietu, kas paredzēta obligātās pārtikas informācijas norādīšanai.

VI NODAĻA

VALSTS TIESĪBU AKTI

37. pants

Valsts tiesību akti

1. Jautājumos, kas īpaši saskaņoti ar šo regulu, dalībvalstis nedrīkst ne pieņemt, ne paturēt spēkā valsts tiesību aktus, ja vien tādas pilnvaras nav piešķirtas ar Savienības tiesību aktiem. Minētie valsts noteikumi nedrīkst radīt šķēršļus brīvai preču apritei.

2. Neskarot 38. pantu, dalībvalstis var pieņemt valsts pasākumus jautājumos, kas nav konkrēti saskaņoti ar šo regulu, ar noteikumu, ka tās neaizliedz, nekavē vai neierobežo tādu preču brīvu kustību, uz ko attiecas šī regula.

38. pants

Valsts tiesību akti par papildu obligātajām ziņām

1. Papildus 9. panta 1. punktā un 10. pantā minētajām obligātajām ziņām dalībvalstis var saskaņā ar 43. pantā paredzēto procedūru pieņemt tiesību aktus, kas nosaka papildu obligātās ziņas īpašiem pārtikas veidiem vai kategorijām, pamatojoties vismaz uz vienu no turpmāk norādītajiem iemesliem:

a) sabiedrības veselības aizsardzību;

b) patērētāju tiesību aizsardzību;

c) krāpšanas novēršanu;

d) rūpniecisko un komerciālo īpašumtiesību, izcelsmes norāžu, reģistrēta izcelsmes apzīmējuma aizsardzību un negodīgas konkurences novēršanu.

2. Atbilstīgi 1. punktam dalībvalstis var ieviest pasākumus attiecībā uz obligātu pārtikas izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norādi vienīgi tad, ja ir pierādīta saikne starp pārtikas noteiktu kvalitāti un tās izcelsmi. Ziņojot Komisijai par šādiem pasākumiem, dalībvalstis sniedz pierādījumus, ka lielākā daļa patērētāju piešķir būtisku nozīmi šai informācijai.

39. pants

Piens un piena produkti

Dalībvalstis var pieņemt pasākumus, kuri ir atkāpes no 9. panta 1. punkta un 10. panta 1. punkta attiecībā uz pienu un piena produktiem, kas pildīti atkārtotai izmantošanai paredzētās stikla pudelēs.

Tās nekavējoties paziņo Komisijai par jebkuru šādu pasākumu.

40. pants

Alkoholiski dzērieni

Kamēr nav pieņemti 16. panta 4. punktā minētie Savienības noteikumi, dalībvalstis var piemērot valsts tiesību aktus par sastāvdaļu uzskaitījumu attiecībā uz dzērieniem, kuru alkohola saturs pārsniedz 1,2 tilpumprocentus.

41. pants

Neto daudzuma izteikšana

Ja nav 23. panta 2. punktā minēto Savienības noteikumu par neto daudzuma izteikšanu konkrētai pārtikai citādā veidā, nevis tajā, kas paredzēts 23. panta 1. punktā, dalībvalstis var piemērot valsts tiesību aktus, kas pieņemti pirms ... (*).

Līdz ... (**) dalībvalstis informē Komisiju par šādiem tiesību aktiem. Komisija tos dara zināmus pārējām dalībvalstīm.

42. pants

Valsts pasākumi attiecībā uz nefasētu pārtiku

1. Ja pārtiku piedāvā pārdošanai galapatērētājiem vai ēdināšanas iestādēm bez iepakojuma vai ja pārtiku iepako tirdzniecības vietā pēc patērētāja lūguma vai to fasē tiešai pārdošanai:

(*) Šīs regulas spēkā stāšanās datums.

(**) Trīs gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

a) regulas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās ziņas jāsniedz obligāti;

b) citas 9. un 10. pantā minētās ziņas nav jāsniedz obligāti, ja vien dalībvalstis nepieņem tiesību aktus, kas liek sniegt dažas vai visas no šīm ziņām vai šādu ziņu elementiem.

2. Dalībvalstis var pieņemt tiesību aktus par veidu, kādā 1. punktā minētās ziņas vai ziņu elementus darīt pieejamus un attiecīgā gadījumā – kādā veidā tos izteikt un norādīt.

3. Dalībvalstis nekavējoties paziņo Komisijai par jebkuru šādu pasākumu, kas minēts šā panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punktā.

43. pants

Paziņošanas procedūra

1. Ja tiek veikta atsauce uz šo pantu, dalībvalsts, kura uzskata par vajadzīgu pieņemt jaunus tiesību aktus par pārtikas informāciju, laikus paziņo Komisijai un citām dalībvalstīm par paredzētajiem pasākumiem un to pamatojumu.

2. Komisija apspriežas ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgo komiteju, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. panta 1. punktu, ja tā uzskata, ka šāda apspriešanās ir lietderīga, vai ja to pieprasa dalībvalsts.

3. Dalībvalsts, kura uzskata par vajadzīgu pieņemt jaunus tiesību aktus par pārtikas informāciju, var veikt šādi paredzētus pasākumus tikai trīs mēnešus pēc 1. punktā minētā paziņojuma un ar noteikumu, ka Komisija nesniedz negatīvu atzinumu.

4. Ja Komisijas atzinums ir negatīvs un pirms šā panta 3. punktā minētā termiņa beigām, Komisija uzsāk 46. panta 2. punktā paredzēto regulatīvo procedūru, lai noskaidrotu, vai paredzētos pasākumus var īstenot, vajadzības gadījumā veicot atbilstīgas izmaiņas.

5. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā ⁽¹⁾, nepiemēro pasākumiem, par kuriem dalībvalstis paziņo Komisijai saskaņā ar šo pantu.

⁽¹⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp.

VII NODAĻA

ĪSTENOŠANA, GROZĪŠANA UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

44. pants

Pielikumu grozījumi

Lai ņemtu vērā tehnikas progresu, zinātnes attīstību, patērētāju veselību vai patērētāju vajadzības pēc informācijas un ievērojot 10. panta 2. punkta un 21. panta 2. punkta noteikumus attiecībā uz grozījumiem II un III pielikumā, Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 49. pantu un atbilstīgi 50. un 51. panta nosacījumiem, var grozīt šīs regulas pielikumus.

45. pants

Pārejas periods un piemērošanas datums īstenošanas pasākumiem vai deleģētiem aktiem

1. Neskarot šā panta 2. punktu, realizējot ar šo regulu piešķirtās pilnvaras pieņemt pasākumus saskaņā ar 46. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru vai izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 49. līdz 52. pantu, Komisija:

a) jauno pasākumu piemērošanai nosaka piemērotu pārejas posmu, kura laikā tirgū drīkst laist pārtiku ar etiķetēm, kas neatbilst jaunajiem pasākumiem, un pēc kura beigām šādas pārtikas krājumus, kas laisti tirgū līdz pārejas posma beigām, drīkst turpināt tirgot līdz pilnīgai krājumu izpārdošanai; un

b) nodrošina, ka šie pasākumi ir piemērojami no 1. aprīļa jebkurā kalendārajā gadā.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro steidzamos gadījumos, ja 1. punktā minēto pasākumu mērķis ir cilvēku veselības aizsardzība.

46. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

47. pants

Regulas (EK) Nr. 1924/2006 grozījumi

Regulas (EK) Nr. 1924/2006 7. panta pirmo un otro daļu aizstāj ar šādām daļām:

“Uzturvērtības marķējums ir obligāts produktiem, par kuriem ir sniegta uzturvērtības un/vai veselīguma norāde, izņemot vispārīgas reklāmas gadījumus. Šādā informācijā norāda Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. .../2011 (... gada...) par pārtikas informācijas sniegšanu patērētājiem (*) 29. panta 1. punktā uzskaitītos datus. Ja norāda uzturvērtību un/vai veselīgumu uzturvielai, kas minēta Regulas (ES) Nr. .../2011 29. panta 2. punktā, norāda minētās uzturvielas daudzumu saskaņā ar minētās regulas 30. līdz 33. pantu.

Informācija par tās(-o) vielas(-u) daudzumu, uz ko attiecas uzturvērtības vai veselīguma norāde un kas neparādās uzturvērtības marķējumā, atrodas tajā pašā redzes laukā, kur uzturvērtības marķējums, un ir norādīta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2011 30., 31. un 32. pantu. Mērvienības, ko izmanto, lai norādītu vielas daudzumu, ir atbilstīgas konkrētajām vielām.

(*) OV L ...”

48. pants

Regulas (EK) Nr. 1925/2006 grozījumi

Regulas (EK) Nr. 1925/2006 7. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Uzturvērtības marķējums ir obligāts tiem produktiem, kuriem pievienoti vitamīni un minerālvielas un uz kuriem attiecas šī regula. Marķējumā norāda Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. .../2011 (... gada ...) par pārtikas informācijas sniegšanu patērētājiem (*) 29. panta 1. punktā uzskaitītos datus, kā arī pārtikai pievienoto vitamīnu un minerālvielu kopējo daudzumu.

(*) OV L ...”

49. pants

Deleģējuma īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt 10. panta 2. punktā, 12. panta 3. punktā, 13. panta 5. punktā, 19. panta 2. punktā, 21. panta 2. punktā, 23. panta 2. punktā, 29. panta 6. punktā, 30. panta 2. punktā, 35. panta 4. punktā un 44. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz pieciem gadiem pēc... (*). Komisija sagatavo ziņojumu par deleģētajām pilnvarām vēlākais sešus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģējums tiek automātiski pagarināts par tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 50. pantu.

2. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

(*) Šīs regulas spēkā stāšanās datums.

3. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai tiek piešķirtas, ievērojot 50. un 51. pantā izklāstītos nosacījumus.

4. Ja ārkārtas gadījumā ir radies jauns būtisks drauds cilvēka veselībai, tad, ņemot vērā steidzamību, 52. pantā paredzēto kārtību piemēro deleģētiem aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar 10. panta 2. punktu un 21. panta 2. punktu.

50. pants

Deleģējuma atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt pilnvaras pieņemt 10. panta 2. punktā, 12. panta 3. punktā, 13. panta 5. punktā, 19. panta 2. punktā, 21. panta 2. punktā, 23. panta 2. punktā, 29. panta 6. punktā, 30. panta 2. punktā, 35. panta 4. punktā un 44. pantā minētos deleģētos aktus.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšējo procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atsaukt pilnvaru deleģējumu, cenšas laikus pirms galīgā lēmuma pieņemšanas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas, kā arī atsaukšanas iespējamās iemeslus.

3. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģējumu. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus. Lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

51. pants

Iebildumi pret deleģētajiem aktiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu divos mēnešos no tā paziņošanas dienas.

Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas minēto laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

2. Ja pēc 1. punktā minētā laikposma beigām ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus pret deleģēto aktu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā dienā, kas tajā noteikta.

Deleģēto aktu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un tas var stāties spēkā pirms minētā laikposma beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome 1. punktā minētajā laikposmā izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, tas nestājas spēkā.

Iestāde, kas izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, iebildumu pamato.

52. pants

Steidzamības procedūra

1. Deleģētie akti, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, stājas spēkā nekavējoties, un tos piemēro, kamēr nav izteikti iebildumi saskaņā ar 3. punktu.

2. Paziņojumā, ko par deleģēto aktu, kas pieņemts saskaņā ar šo pantu, sniedz Eiropas Parlamentam un Padomei, norāda steidzamības procedūras izmantošanas iemeslus.

3. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu, kas pieņemts saskaņā ar šo pantu, saskaņā ar 51. pantā minēto procedūru. Šādā gadījumā aktu vairs nepiemēro. Iestāde, kas izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, iebildumus pamato.

53. pants

Atcelšana

1. Direktīvas 87/250/EEK, 90/496/EEK, 1999/10/EK, 2000/13/EK, 2002/67/EK, 2008/5/EK un Regulu (EK) Nr. 608/2004 atceļ no ... (*).

2. Atsauces uz atceltajiem tiesību aktiem uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

54. pants

Pārejas posma pasākumi

1. Pārtiku, kura laista tirgū vai marķēta pirms ... (**) un kura neatbilst šīs regulas prasībām, atļauts tirgot līdz pilnīgai pārtikas krājumu izpārdošanai.

Pārtiku, kura laista tirgū vai marķēta pirms ... (***) un kura neatbilst 9. panta 1. punkta l) apakšpunktā noteiktajai prasībai, atļauts tirgot līdz pilnīgai pārtikas krājumu izpārdošanai.

2. No ... (**) līdz ... (***) gadījumos, kad paziņojumu par uzturvērtību sniedz pēc brīvas izvēles, tam jāatbilst 29. līdz 34. pantam.

3. Atkāpjoties no Direktīvas 90/496/EEK, no Regulas (EK) Nr. 1924/2006 7. panta un no Regulas (EK) Nr. 1925/2006 7. panta 3. punkta, pārtiku, kas marķēta saskaņā ar šīs regulas 29. līdz 34. pantu, ir atļauts laist tirgū pirms ... (**).

(*) Trīs gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

(**) Mēneša pirmā diena trīs gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

(***) Mēneša pirmā diena piecus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

55. pants

Stāšanās spēkā un piemērošanas diena

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no ... (*), izņemot 9. panta 1. punkta l) apakšpunktu, kuru piemēro no ... (**).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

...

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

...

(*) Mēneša pirmā diena trīs gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

(**) Mēneša pirmā diena piecus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

I PIELIKUMS

**ĪPAŠAS DEFINĪCIJAS,
kā minēts 2. panta 4. punktā**

1. "Paziņojums par uzturvērtību" vai "uzturvērtības marķējums" ir informācija, kas ietver:
 - a) enerģētisko vērtību; vai
 - b) enerģētisko vērtību un vienu vai vairākas šādas uzturvielas un to konkrēti norādītas sastāvdaļas:
 - tauki (piesātinātās taukskābes, transtaukskābes, mononepiesātinātās taukskābes, polinepiesātinātās taukskābes),
 - ogļhidrāti (cukuri, polioli, ciete),
 - sāls,
 - šķiedrvielas,
 - olbaltumvielas,
 - jebkuri vitamīni vai minerālvielas, kas uzskaitītas XIII pielikuma A daļas 1. punktā un ir sastopamas ievērojamā daudzumā, kā definēts XIII pielikuma A daļas 2. punktā.
2. "Tauki" ir kopējais lipīdu saturs, ieskaitot fosfolipīdus.
3. "Piesātinātās taukskābes" ir taukskābes, kas nesatur divkāršo saiti.
4. "Transtaukskābes" ir taukskābes ar vismaz vienu nesaistītu (proti, ar vismaz vienu metilēna grupas iestarpinājumu) oglekļa-oglekļa dubultsaiti transkonfigurācijā.
5. "Mononepiesātinātās taukskābes" ir taukskābes ar vienu divkāršo cis-saiti.
6. "Polinepiesātinātās taukskābes" ir taukskābes ar diviem vai vairākiem cis, cis-metilēna divkārsās saites iestarpinājumiem.
7. "Ogļhidrāti" ir visi ogļhidrāti, ietverot polioli, ko cilvēka organisms pārstrādā vielmaiņas ceļā.
8. "Cukuri" ir visi monosaharīdi un disaharīdi, ko satur pārtika, izņemot polioli.
9. "Polioli" ir spirti, kas satur vairāk nekā divas hidroksilgrupas.
10. "Olbaltumvielas" ir olbaltumvielu saturs, kas aprēķināts pēc formulas:
$$\text{olbaltumvielas} = \text{pēc Kjeldāla metodes noteiktais kopējais slāpekļis} \times 6,25.$$
11. "Sāls" ir sāls ekvivalenta saturs, kas aprēķināts pēc formulas: $\text{sāls} = \text{nātrijs} \times 2,5.$
12. "Šķiedrvielas" ir ogļhidrātu polimēri ar trīs vai vairākām monomērām vienībām, kuras netiek sašķeltas un neuzsūcas cilvēka tievajās zarnās, un tās iedala šādās kategorijās:
 - pārtikas ogļhidrātu polimēri, kas dabiski sastopami uzturā, to uzņemot,
 - pārtikas ogļhidrātu polimēri, ko ar fiziskiem līdzekļiem, fermentējot vai ķīmiski iegūst no pārtikas izejvielām un kam ir labvēlīga fizioloģiska ietekme, ko aplicina vispārēji atzīti zinātniski pierādījumi,
 - pārtikas ogļhidrātu sintētiskie polimēri, kuriem ir labvēlīga fizioloģiska iedarbība, ko aplicina vispārēji atzīti zinātniski pierādījumi.
13. "Vidējā vērtība" ir rādītājs, kas vislabāk raksturo uzturvielas daudzumu, ko satur konkrēta pārtika, un atspoguļo iespējamās sezonālas atšķirības, patēriņa modeli un citus faktorus, kuri var ietekmēt rādītāja faktisko lielumu.

II PIELIKUMS

VIELAS VAI PRODUKTI, KAS IZRAISA ALERĢIJU VAI NEPANESĪBU

1. Labība, kas satur lipekli, t. i., kvieši, rudzi, mieži, auzas, speltas kvieši, *Triticum turgidum polonicum* vai to hibrizēti celmi, un tās produkti, izņemot:
 - a) glikozes sīrupus uz kviešu bāzes, ieskaitot dekstrozi ⁽¹⁾;
 - b) maltodekstrīnus uz kviešu bāzes ⁽¹⁾;
 - c) glikozes sīrupus uz miežu bāzes;
 - d) labību, ko izmanto, lai iegūtu alkohola destilātus, tostarp lauksaimnieciskas izcelsmes etilspirtu.
2. Vēžveidīgie un to produkti.
3. Olas un to produkti.
4. Zivis un to produkti, izņemot:
 - a) zivju želatīnu, ko izmanto vitamīnu vai karotinoīdu preparātiem;
 - b) zivju želatīnu vai zivju līmi, ko izmanto alus un vīna dzidrināšanai.
5. Zemesrieksti un to produkti.
6. Sojas pupas un to produkti, izņemot:
 - a) pilnībā rafinētu sojas pupu eļļu un taukus ⁽¹⁾;
 - b) no sojas pupām iegūtus dabiskus jauktus tokoferolus (E306), dabisku D-alfa tokoferolu, dabisku D-alfa tokoferola acetātu, dabisku D-alfa tokoferola sukcinātu;
 - c) fitosterīnus un fitosterolesterus, kas atvasināti no augu eļļas, kura iegūta no sojas pupām;
 - d) fitostanolesterus, kas iegūti no tādas augu eļļas steroliem, kura iegūta no sojas pupām.
7. Piens un tā produkti (ieskaitot laktozi), izņemot:
 - a) sūkalas, ko izmanto, lai iegūtu alkohola destilātus, tostarp lauksaimnieciskas izcelsmes etilspirtu;
 - b) laktitolu.
8. Rieksti, t. i., mandeles (*Amygdalus communis L.*), lazdu rieksti (*Corylus avellana*), valrieksti (*Juglans regia*), Indijas rieksti (*Anacardium occidentale*), pekanrieksti (*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch), Brazīlijas rieksti (*Bertholletia excelsa*), pistāciju rieksti (*Pistacia vera*), makadāmijas vai *Queensland* rieksti (*Macadamia ternifolia*) un to produkti, izņemot riekstus, ko izmanto, lai iegūtu alkohola destilātus, tostarp lauksaimnieciskas izcelsmes etilspirtu.
9. Selerijas un to produkti.
10. Sinepes un to produkti.
11. Sezama sēklas un to produkti.

⁽¹⁾ Un to produktus, ja vien to apstrādes procesā nevar palielināties alergēniskuma līmenis, ko attiecīgā iestāde izvērtējusi atbilstīgajam produktam, no kura tie iegūti.

12. Sēra dioksīds un sulfīti, ja to koncentrācija pārsniedz 10 mg/kg vai 10 mg/l kopējā SO₂, kas ir jāaprēķina produktiem, kurus piedāvā kā gatavus patēriņam vai kuru sākotnējā forma jāatjauno saskaņā ar ražotāju instrukcijām.

13. Lupīna un tās produkti.

14. Gliemji un to produkti.

III PIELIKUMS

PĀRTIKAS SARAKSTS, KURAS MARĶĒJUMĀ JĀIEKĻAUJ VIENA VAI VAIRĀKAS NORĀDES

Pārtikas veids vai kategorija	Norādes
1. Pārtika, kas iepakota, izmantojot īpašas gāzes	
1.1. Pārtika, kuras derīguma termiņš ir pagarināts, izmantojot iesaiņošanas gāzes, kas atļautas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1333/2008	“iekots aizsargatmosfērā”
2. Pārtika, kas satur saldinātājus	
2.1. Pārtika, kas satur saldinātāju vai saldinātājus, kuri atļauti ar Regulu (EK) Nr. 1333/2008	“ar saldinātāju” – šo norādi pievieno pārtikas nosaukumam
2.2. Pārtika, kas satur cukuru vai cukurus un saldinātāju vai saldinātājus, kuri atļauti ar Regulu (EK) Nr. 1333/2008	“ar cukuru(-iem) un saldinātāju(-iem)” – šo norādi pievieno pārtikas nosaukumam
2.3. Pārtika, kas satur aspartāmu/aspartāma acesulfāma sāli, kas atļauts ar Regulu (EK) Nr. 1333/2008	“satur fenilalanīnu”
2.4. Pārtika, kas satur vairāk nekā 10 % pievienota poliola, kas atļauts ar Regulu (EK) Nr. 1333/2008	“pārmērīga lietošana var izraisīt diareju”
3. Pārtika, kas satur glicirizīnskābi vai tās amonija sāli	
3.1. Konditorejas izstrādājumi vai dzērieni, kas satur glicirizīnskābi vai tās amonija sāli 100 mg/kg vai 10 mg/l vai lielākā koncentrācijā, jo tiem šīs vielas pievienotas tīrā veidā vai ar lakricas augu <i>Glycyrrhiza glabra</i>	Ja vārds “lakrica” nav iekļauts produkta sastāvdaļu sarakstā vai tā nosaukumā, sastāvdaļu saraksta beigās iekļauj vārdus “satur lakricu”. Ja sastāvdaļu sarakstu nenorāda, minēto informāciju norāda blakus pārtikas nosaukumam
3.2. Konditorejas izstrādājumi, kas satur glicirizīnskābi vai tās amonija sāli 4 g/kg vai lielākā koncentrācijā, jo tiem šīs vielas pievienotas tīrā veidā vai ar lakricas augu <i>Glycyrrhiza glabra</i>	Sastāvdaļu sarakstu papildina ar šādu paziņojumu: “satur lakricu – cilvēkiem, kuriem ir hipertonijs, jāizvairās no produkta pārmērīgas lietošanas”. Ja sastāvdaļu sarakstu nenorāda, minēto informāciju norāda blakus pārtikas nosaukumam
3.3. Dzērieni, kas satur glicirizīnskābi vai tās amonija sāli 50 mg/l vai lielākā koncentrācijā, jo tiem šīs vielas pievienotas tīrā veidā vai ar lakricas augu <i>Glycyrrhiza glabra</i> , vai dzērieni, kuru spirta tilpumkoncentrācija ir lielāka nekā 1,2 %, ja šo vielu saturs tajos ir 300 mg/l vai lielāks (1)	Sastāvdaļu sarakstu papildina ar šādu paziņojumu: “satur lakricu – cilvēkiem, kuriem ir hipertonijs, jāizvairās no produkta pārmērīgas lietošanas”. Ja sastāvdaļu sarakstu nenorāda, minēto informāciju norāda blakus pārtikas nosaukumam
4. Dzērieni ar augstu kofeīna saturu vai pārtika ar pievienotu kofeīnu	
4.1. Dzērieni, izņemot tos kafijas dzērienus, tēju vai kafiju vai tējas ekstraktu, kuru nosaukums ietver terminus “kafija” vai “tēja”, kas: — ir paredzēti lietošanai bez pārveides un satur kofeīnu, no jebkura avota, proporcijā, kas pārsniedz 150 mg/l, vai — pēc koncentrēto vai žāvēto produktu atjaunošanas satur kofeīnu, no jebkura avota, proporcijā, kas pārsniedz 150 mg/l	Marķējumā tajā pašā redzes laukā, kur norādīts dzēriena nosaukums, ir jānorāda paziņojums “Augsts kofeīna saturs. Nav ieteicams bērniem un grūtniecēm”, kam iekavās un saskaņā ar šīs regulas 13. panta 1. punktu seko norāde par kofeīna saturu, kas izteikts mg uz 100 ml

Pārtikas veids vai kategorija	Norādes
4.2. Pārtika, kas nav minēta 4.1 punktā, ja kofeīns tiem ir pievienots uztura vai fizioloģiska mērķa dēļ	Marķējumā tajā pašā redzes laukā, kur norādīts produkta nosaukums, ir jānorāda paziņojums "Pievienots kofeīns. Nav ieteicams bērniem un grūtniecēm", kam iekavās un saskaņā ar šīs regulas 13. panta 1. punktu seko norāde par kofeīna saturu, kas izteikts mg uz 100 g/ml. Uztura bagātinātājiem kofeīna saturu izsaka uz devu, kas uz marķējuma ieteikta ikdienas patēriņam

5. Pārtika ar fitosterīnu, fitosterīna esteru, fitostanolu un fitostanola esteru piedevu

5.1. Pārtika vai pārtikas sastāvdaļas ar fitosterīnu, fitosterīna esteru, fitostanolu un fitostanola esteru piedevu	1) tajā pašā redzes laukā, kur ir pārtikas nosaukums, ir vārdi "ar augu sterīnu piedevu" vai "ar augu stanolu piedevu"; 2) sastāvdaļu sarakstā norāda fitosterīnu, fitosterīna esteru, fitostanolu un fitostanola esteru piedevas saturu (izteiktu gramos vai procentos brīvo augu sterīnu/stanolu veidā uz 100 g vai 100 ml produkta); 3) paziņojums, ka konkrētā pārtika paredzēta tikai cilvēkiem, kas vēlas samazināt holesterīna līmeni asinīs; 4) paziņojums, ka pacienti, kas lieto medikamentus holesterīna līmeņa samazināšanai, produktu var lietot tikai ārsta uzraudzībā; 5) labi redzams un salasāms paziņojums, ka pārtika uzturvērtības ziņā var nebūt piemērota grūtniecēm, mātēm, kas baro bērnu ar krūti, un bērniem līdz piecu gadu vecumam; 6) norādījums, ka pārtika izmantojama kā sabalansēta un dažādota uztura sastāvdaļa, kurā ietilpst regulārs augļu un dārzeņu patēriņš, kas palīdz uzturēt karotinoīdu līmeni; 7) tajā pašā redzes laukā, kur ir iepriekš 3. punktā noteiktais paziņojums, ir paziņojums, ka augu sterīnu/augu stanolu piedevas patēriņš nedrīkst pārsniegt 3 g dienā; 8) ir noteikta pārtikas vai pārtikas sastāvdaļas porcija (vēlams gramos vai mililitros), norādot augu sterīnu/augu stanolu daudzumu, ko satur katra porcija
---	---

(¹) Šo līmeni piemēro produktiem, kurus piedāvā kā gatavus patēriņam vai kuru sākotnējā forma jāatjauno saskaņā ar ražotāju instrukcijām.

IV PIELIKUMS

x AUGSTUMA DEFINĪCIJA

x augstums

Apraksts

1	Virslīnija
2	Lielo burtu līnija
3	Viduslīnija
4	Pamatlīnija
5	Apakšlīnija
6	x augstums
7	Burtu izmērs

V PIELIKUMS

PĀRTIKA, UZ KURU NEATTIECAS PRASĪBA PAR OBLIGĀTO PAZIŅOJUMU PAR UZTURVĒRTĪBU

1. Neapstrādāti produkti, kas sastāv no vienas sastāvdaļas vai sastāvdaļu kategorijas.
2. Pārstrādes produkti, kuru vienīgais apstrādes veids ir bijis nogatavināšana, ar vienu sastāvdaļu vai sastāvdaļu kategoriju.
3. Īdieni, kas paredzēti lietošanai uzturā, ieskaitot tos, kuros vienīgā pievienotā sastāvdaļa ir oglekļa dioksīds un/vai aromatizētāji.
4. Garšaugi, garšviela vai abu maisījums.
5. Sāls un sāls aizstājēji.
6. Galda saldinātāji.
7. Produkti, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 1999/4/EK (1999. gada 22. februāris) par kafijas ekstraktiem un cigoriņu ekstraktiem⁽¹⁾, veselas vai maltas kafijas pupiņas un veselas vai maltas kafijas pupiņas ar samazinātu kofeīna daudzumu.
8. Garšaugu un augļu uzlējumi, tēja, tēja ar samazinātu kofeīna daudzumu, šķīstošā vai beznosēdumu tēja vai tējas ekstrakts, šķīstošā vai beznosēdumu tēja vai tējas ekstrakts ar samazinātu kofeīna daudzumu, kas nesatur nekādas pievienotas sastāvdaļas, izņemot aromatizētājus, kas nemaina tējas uzturvērtību.
9. Raudzēts etiķis vai etiķa aizstājēji, ieskaitot tos, kuros vienīgā pievienotā sastāvdaļa ir aromatizētāji.
10. Aromatizētāji.
11. Pārtikas piedevas.
12. Pārstrādes palīg līdzekļi.
13. Pārtikas fermenti.
14. Želatīns.
15. Ievārījuma cietināšanas sastāvdaļa.
16. Raugs.
17. Košļājamā gumija.
18. Pārtika iepakojumā vai tarā, kuras lielākā virsma ir mazāka nekā 25 cm².
19. Pārtika, kuru ražotāji mazos daudzumos tieši piegādā galapatērētājiem vai vietējiem mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kas to tieši piegādā galapatērētājiem.

⁽¹⁾ OV L 66, 13.3.1999., 26. lpp.

VI PIELIKUMS

PĀRTIKAS NOSAUKUMS UN ĪPAŠAS PIEVIENOJAMĀS NORĀDES

A DAĻA — PĀRTIKAS NOSAUKUMAM PIEVIENOJAMĀS OBLIGĀTĀS NORĀDES

1. Pārtikas nosaukums ietver vai tam pievieno norādes par pārtikas fizisko stāvokli vai īpašo apstrādi, kam tas bijis pakļauts (piemēram, pulverveida, liofilizēts, ātri sasaldēts, koncentrēts, kūpināts), visos gadījumos, kad šādas informācijas nepieminēšana varētu maldināt pircējus.
2. Pārtikai, kas pirms pārdošanas ir bijusi sasaldēta un ko pārdod atkausētu, pārtikas nosaukumam pievieno norādi "atkausēts".
3. Jebkurai ar jonizējošo starojumu apstrādātai pārtikai norāda:

"apstarots" vai "apstrādāts ar jonizējošo starojumu", kā arī citas norādes, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 1999/2/EK (1999. gada 22. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtiku un pārtikas sastāvdaļām, kas ir apstrādātas ar jonizējošo radiāciju ⁽¹⁾.

4. Tādai pārtikai, kam kāds komponents vai sastāvdaļa, par ko patērētāji uzskata, ka tos šādos produktos parasti izmanto vai ka tie tajos ir dabiski, ir aizstāti ar citu komponentu vai sastāvdaļu, uz marķējuma – papildus sastāvdaļu sarakstam – ir skaidra norāde par komponentu vai sastāvdaļu, kas izmantota daļējai vai pilnīgai aizstāšanai.

B DAĻA — ĪPAŠI NOSACĪJUMI ATTIECĪBĀ UZ APZĪMĒJUMU "MALTĀ GAĻA"

1. Sastāva kritēriji, kurus pārbauda, pamatojoties uz dienas vidējo rādītāju:

	Tauku saturs	Kolagēna / gaļas olbaltumvielu attiecība ⁽¹⁾
— liesa maltā gaļa	≤ 7 %	≤ 12 %
— maltā tīrā liellopu gaļa	≤ 20 %	≤ 15 %
— maltā gaļa, kas satur cūkgaļu	≤ 30 %	≤ 18 %
— citu sugu maltā gaļa	≤ 25 %	≤ 15 %

⁽¹⁾ Kolagēna/gaļas olbaltumvielu attiecību izsaka kolagēna procentos gaļas olbaltumvielās. Kolagēna saturs ir hidroksiprolīna saturs, reizināts ar 8.

2. Papildus Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma V sadaļas IV nodaļas noteikumiem uz marķējuma ir jābūt šādam tekstam:

— "tauku satura procents ≤ ... %",

— "kolagēna / gaļas olbaltumvielu attiecība ≤ ... %".

3. Dalībvalstis var atļaut tādas maltās gaļas tirdzniecību savā tirgū, kas neatbilst šīs daļas 1. punktā minētajiem kritērijiem, piemērojot valsts apzīmējumu, ko nevar sajaukt ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 5. panta 1. punktā paredzētajiem apzīmējumiem.

⁽¹⁾ OV L 66, 13.3.1999., 16. lpp.

VII PIELIKUMS

SASTĀVDAĻU NORĀDĪŠANA UN APZĪMĒŠANA

A DAĻA – ĪPAŠI NOSACĪJUMI ATTIECĪBĀ UZ SASTĀVDAĻU NORĀDĪŠANU DILSTOŠĀ SVARA SECĪBĀ

Sastāvdaļas kategorija	Norāde pēc svara
1. Pievienotais ūdens un gaistošie produkti	Uzskaita secīgi pēc to svara galaproduktā; ūdens piedevas lielumu kā pārtikas sastāvdaļu aprēķina, atskaitot no kopējā galaprodukta daudzuma pārējo izmantoto sastāvdaļu kopējo daudzumu. Šo daudzumu neņem vērā, ja tas nepārsniedz 5 % no galaprodukta svara. Šī atkāpe neattiecas uz neapstrādātu pārtiku.
2. Izmantojamās koncentrētās vai atūdeņotās sastāvdaļas, kuru sākotnējo formu atjauno ražošanas brīdī	Var uzskaitīt secīgi pēc svara, kas reģistrēts pirms to koncentrēšanas vai atūdeņošanas.
3. Koncentrēta vai atūdeņota pārtika, kuras sākotnējo formu paredzēts atjaunot, pievienojot ūdeni	Var uzskaitīt secīgi pēc to daļas atjaunotajā produktā ar noteikumu, ka sastāvdaļu uzskaitījumam pievieno tādu vārdkopu kā "atjaunota produkta sastāvdaļas" vai "lietošanai gatava produkta sastāvdaļas".
4. Augļi, dārzeņi vai sēnes, no kuriem neviens nav ievērojamā pārsvarā svara ziņā un kuri lietoti proporcijās, kuras, iespējams, var mainīties, ir lietoti maisījumā kā pārtikas sastāvdaļas	Sastāvdaļu sarakstā var sadalīt grupās ar nosaukumu "augļi", "dārzeņi" vai "sēnes", kam seko frāze "mainīgās proporcijās" un uzreiz aiz tās ir saraksts ar sastāvā esošajiem augļiem, dārzeņiem vai sēnēm. Šādos gadījumos maisījumu iekļauj sastāvdaļu sarakstā saskaņā ar šīs regulas 18. panta 1. punktu, pamatojoties uz sastāvā esošo augļu, dārzeņu vai sēņu kopējo svaru.
5. Garšvielu vai garšaugu maisījumi, ja neviens no tiem nav ievērojamā pārsvarā pēc svara	Var uzskaitīt dažādā secībā ar noteikumu, ka šim sastāvdaļu uzskaitījumam pievieno vārdkopu "mainīgās attiecībās".
6. Sastāvdaļas, kas galaprodukta sastāvā ir mazāk nekā 2 %	Var uzskaitīt dažādā secībā pēc pārējām sastāvdaļām.
7. Sastāvdaļas, kas ir līdzīgas vai savstarpēji aizvietošanas, iespējams, tiek lietotas pārtikas ražošanā vai izgatavošanā, nemainot tās sastāvu, veidu vai tās redzamās īpašības un ciktāl tās galaprodukta sastāvā ir mazāk nekā 2 %	Var būt minētas sastāvdaļu sarakstā, izmantojot frāzi "satur ... un/vai ...", ja vismaz viena no ne vairāk kā divām sastāvdaļām ir galaprodukta sastāvā. Šis noteikums neattiecas uz šā pielikuma C daļā uzskaitītajām pārtikas piedevām vai sastāvdaļām un uz II pielikumā uzskaitītajām vielām vai produktiem, kas izraisa alerģiju vai nepanesību.

B DAĻA – SASTĀVDAĻU KATEGORIJAS, KURU SASTĀVDAĻAS VAR NORĀDĪT AR KATEGORIJAS NOSAUKUMU, NEVIS AR KONKRĒTU NOSAUKUMU

Neskarot 21. pantu, sastāvdaļas, kas pieder pie vienas no turpmāk minētajām pārtikas kategorijām un ir citas pārtikas sastāvā, var norādīt, minot attiecīgās kategorijas nosaukumu, nevis konkrētās sastāvdaļas nosaukumu.

Pārtikas kategorijas definīcija	Apzīmējums
1. Rafinētas eļļas, izņemot olīveļļu	"Eļļa" kopā ar: — atbilstošu apzīmētāju "augu" vai "dzīvnieku" vai — konkrēti norādot to augu vai dzīvnieku izcelsmi.

Pārtikas kategorijas definīcija	Apzīmējums
	Hidrogenētai eļļai nosaukumā attiecīgi jāpievieno īpašības vārds "pilnīgi" vai "daļēji" "hidrogenēta", izņemot, ja piesātināto taukskābju un transtaukskābju saturs ir iekļauts uzturvērtības norādē.
2. Rafinēti tauki	"Tauki" kopā ar: — atbilstošu apzīmētāju "augu" vai "dzīvnieku" vai — konkrēti norādot to augu vai dzīvnieku izcelsmi. Hidrogenētiem taukiem nosaukumā jāpievieno attiecīgs īpašības vārds "pilnīgi" vai "daļēji" "hidrogenēti", izņemot, ja piesātināto taukskābju un transtaukskābju saturs ir iekļauts uzturvērtības norādē.
3. No divām vai vairākām graudaugu sugām iegūto miltu maisījumi	"Milti", kam seko to graudaugu uzskaitījums, no kuriem tie iegūti, lejupejošā secībā pēc svara
4. Ciete un fiziski vai fermentācijas procesā pārveidota ciete	"Ciete"
5. Jebkuras sugas zivis, ja zivis ietilpst citā pārtikā kā sastāvdaļa un ja šādas pārtikas nosaukumā un noformējumā neatsaucas uz konkrētu zivju sugu	"Zivis"
6. Jebkura veida sieri, ja siers vai sieru maisījums ietilpst citā pārtikā kā sastāvdaļa un ja šādas pārtikas nosaukumā un noformējumā neatsaucas uz konkrētu siera veidu	"Siers"
7. Jebkuras garšvielas, kuru saturs pārtikā nepārsniedz 2 % pēc svara	"Garšviela(-as)" vai "jauktas garšvielas"
8. Jebkuri garšaugi vai garšaugu daļas, kuru saturs pārtikā nepārsniedz 2 % pēc svara	"Garšaug(-i)" vai "jaukti garšaugi"
9. Jebkuras gumijveidīgas izejvielas, ko izmanto, ražojot gumijveidīgu pamatu košļājamai gumijai	"Gumijveidīgs pamats"
10. Jebkuri drupināti ceptu graudaugu produkti	Atbilstoši "rīvmaize" vai "sausīņi"
11. Jebkura veida saharoze	"Cukurs"
12. Bezūdens dekstroze vai dekstrozes monohidrāts	"Dekstroze"
13. Glikozes sīrups un bezūdens glikozes sīrups	"Glikozes sīrups"
14. Jebkura veida piena olbaltumvielas (kazeīni, kazeināti un sūkalu olbaltumvielas) un to maisījumi	"Piena olbaltumvielas"
15. Izspaidu, ekstrūzijas vai rafinēts kakao sviests	"Kakao sviests"
16. Visi vīna veidi, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 1234/2007 Xlb pielikumā	"Vīns"

Pārtikas kategorijas definīcija			Apzīmējums
17. To zīdītāju un putnu sugu, kas atzītas par piemērotām cilvēku patēriņam, skeleta muskuļi ⁽¹⁾ dabīgi savienoti ar tiem piederīgiem audiem, kuru kopējais tauku un saistaudu sastāvs nepārsniedz turpmāk minētos daudzumus un ja šī gaļa ir kādas citas pārtikas sastāvdaļa. Maksimālais pieļaujamais tauku un saistaudu saturs sastāvdaļās, ko apzīmē ar terminu "... gaļa":			“... gaļa” un dzīvnieku sugas nosaukums ⁽²⁾ , kuru gaļa tā ir
Sugas	Tauku saturs	Kolagēna / gaļas olbaltumvielu attiecība ⁽³⁾	
— Zīdītāji (izņemot trušus un cūku dzimtas dzīvniekus) un sugu sajaukumi, ja dominējošie ir zīdītāji	25 %	25 %	
— Cūku dzimtas dzīvnieki	30 %	25 %	
— Putni un truši	15 %	10 %	
Ja šie maksimāli pieļaujamie daudzumi ir pārsniegti, bet citi “gaļas” definīcijā noteiktie kritēriji ir izpildīti, sastāvdaļa “... gaļa” attiecīgi jāsamazina un sastāvdaļu sarakstā bez termina “... gaļa”jāmin tauku un/vai saistaudu daudzums.			
Produkti, uz kuriem attiecas definīcija “mehāniski atdalīta gaļa”, šajā definīcijā nav ietverti.			
18. Visu veidu produkti, ko apzīmē ar terminu “mehāniski atdalīta gaļa”			“mehāniski atdalīta gaļa” un dzīvnieku sugas nosaukums(-i) ⁽²⁾ , kuru gaļa tā ir

⁽¹⁾ Diafragma un apakšžokļa muskuļi ir skeleta muskuļu daļas, savukārt sirds, mēle un galvas muskuļi (izņemot apakšžokļa muskuļus), priekšējās pēdas pamata, pakalkājās pēdas pamata muskuļi un aste nav pie tiem pieskaitāmi.

⁽²⁾ Uz marķējuma angļu valodā šo apzīmējumu var aizstāt ar vispārīgu attiecīgās dzīvnieku sugas sastāvdaļas nosaukumu.

⁽³⁾ Kolagēna / gaļas olbaltumvielu attiecību izsaka kolagēna procentos gaļas olbaltumvielās. Kolagēna saturs ir hidroksiprolīna saturs, reizināts ar 8.

C DAĻA – SASTĀVDAĻU KATEGORIJAS, KURAS JĀAPZĪMĒ AR SAVAS KATEGORIJAS NOSAUKUMU, TAM PIEVIENOJOT SASTĀVDAĻAS KONKRĒTO NOSAUKUMU VAI E NUMURU

Neskarot 21. pantu, pārtikas piedevas un pārtikas fermenti, kas nav minēti 20. panta b) punktā un pieder pie vienas no šajā daļā minētajām kategorijām, jāapzīmē ar šīs kategorijas nosaukumu, aiz tā norādot konkrētu nosaukumu vai, atbilstīgā gadījumā, E numuru. Ja sastāvdaļa pieder vairāk nekā pie vienas kategorijas, uzrāda kategoriju, kas skar minētās pārtikas pamatfunkciju.

Skābe	Emulģējošie sāļi ⁽¹⁾
Skābuma regulētājs	Cietinātājs
Pretsalīpes viela	Garšas pastiprinātājs
Putu dzēsējs	Miltu apstrādes līdzeklis
Antioksidants	Putu veidotājs
Apjoma palielinātājs	Recinātājs
Krāsa	Glazētāji
Emulgators	Mitrumuzturētājs

⁽¹⁾ Tikai kausētiem sieriem un produktiem, kuru pamatā ir kausēti sieri.

Modificēta ciete ⁽¹⁾	Sekvestrants
Konservants	Stabilizētājs
Propelents	Saldinātājs
Irdinātājs	Biezinātājs

D DAĻA – AROMATIZĒTĀJU APZĪMĒŠANA SASTĀVDAĻU SARAKSTĀ

1. Aromatizētājus apzīmē ar vārdu “aromatizētājs” vai lieto konkrētāku aromatizētāja nosaukumu vai aprakstu.
2. Hinīnu un/vai kofeīnu, ko lieto kā aromatizētāju pārtikas ražošanā vai pagatavošanā, apzīmē ar nosaukumu un norāda sastāvdaļu sarakstā uzreiz pēc termina “aromatizētājs”.
3. Vārdu “dabisks” vai jebkuru citu vārdu ar būtībā tādu pašu nozīmi var pievienot tikai tiem aromatizētājiem, kuru aromatizējošais komponents satur vienīgi aromatizētājielas, kā definēts Regulas (EK) Nr. 1334/2008 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā, un/vai aromātiskiem preparātiem, kā definēts minētās regulas 3. panta 2. punkta d) apakšpunktā.
4. Ja aromatizētāja nosaukums satur atsauci uz ietilpstošo vielu augu vai dzīvnieku dabu vai izcelsmi, vārdu “dabisks” vai jebkuru citu vārdu ar būtībā tādu pašu nozīmi drīkst lietot tikai tad, ja aromātiskais komponents ir izdalīts, izmantojot attiecīgos fiziskos paņēmienus, fermentatīvos vai mikrobioloģiskos paņēmienus vai ierastos ēdiena gatavošanas paņēmienus, tikai vai gandrīz tikai no attiecīgās pārtikas vai aromātiskās izejvielas.

E DAĻA – KOMBINĒTU SASTĀVDAĻU APZĪMĒŠANA SASTĀVDAĻU SARAKSTĀ

1. Kombinētu sastāvdaļu var iekļaut sastāvdaļu sarakstā, izmantojot tās nosaukumu, ja vien to nosaka tiesību akti vai iedibināts paradums, saskaņā ar tās absolūto masu – ar noteikumu, ka pēc tās uzreiz seko sastāvdaļu uzskaitījums.
2. Neskarot 21. pantu, kombinētu sastāvdaļu saraksts nav obligāts:
 - a) ja kombinētās sastāvdaļas sastāvs ir noteikts spēkā esošajos Savienības noteikumos un ciktāl kombinētā sastāvdaļa galaprodukta sastāvā ir mazāk nekā 2 %; tomēr šo noteikumu nepiemēro pārtikas piedevām, ievērojot šīs regulas 20. panta a) līdz d) punktu;
 - b) attiecībā uz kombinētām sastāvdaļām, kas sastāv no garšvielu un/vai garšaugu maisījumiem, kuri galaprodukta sastāvā ir mazāk nekā 2 %, izņemot pārtikas piedevas, ievērojot šīs regulas 20. panta a) līdz d) punktu; vai
 - c) ja kombinētā sastāvdaļa ir pārtika, kam saskaņā ar Savienības noteikumiem netiek prasīts sastāvdaļu saraksts.

⁽¹⁾ Konkrēto nosaukumu vai E numuru nenorāda.

VIII PIELIKUMS

SASTĀVDAĻU DAUDZUMA NORĀDE

1. Sastāvdaļu daudzuma apzīmēšana nav obligāta:

a) sastāvdaļai vai sastāvdaļu kategorijai:

i) kuras sausais tīrsvars norādīts saskaņā ar IX pielikuma 5. punktu;

ii) kuras daudzums obligāti jāuzrāda marķējumā saskaņā ar Savienības noteikumiem;

iii) ko izmanto nelielos daudzumos kā aromatizētāju; vai

iv) kas, lai arī tai piešķirts pārtikas nosaukums, nevar ietekmēt patērētāja izvēli valstī, kurā to tirgo, jo daudzuma svārstības būtiski neskar pārtikas raksturu un neatšķir to no līdzīgas pārtikas;

b) ja īpaši Savienības noteikumi precīzi nosaka sastāvdaļas vai sastāvdaļu kategorijas daudzumu, ko nav paredzēts norādīt marķējumā; vai

c) VII pielikuma A daļas 4. un 5. punktā minētajos gadījumos.

2. Regulas 22. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu nepiemēro šādos gadījumos:

a) attiecībā uz jebkuru sastāvdaļu vai sastāvdaļu kategoriju, ko apzīmē ar norādi “ar saldinātāju(-iem)” vai “ar cukuru (-iem) un saldinātāju(-iem)”, ja šāds apzīmējums pievienots pārtikas nosaukumam atbilstīgi III pielikumam; vai

b) attiecībā uz jebkuriem pievienotiem vitamīniem vai minerālvielām, ja šādas vielas jāuzrāda uzturvērtības marķējumā.

3. Sastāvdaļas vai sastāvdaļu kategorijas daudzumu apzīmējums:

a) jānorāda procentos atbilstīgi sastāvdaļas vai sastāvdaļu kategorijas daudzumam tās/to izmantošanas brīdī; kā arī

b) jāiekļauj pārtikas nosaukumā vai blakus tam vai arī to sastāvdaļu uzskaitījumā, kas ir saistībā ar attiecīgo sastāvdaļu vai sastāvdaļu kategoriju.

4. Atkāpjoties no šā pielikuma 3. punkta:

a) ja pārtika pēc termiskās vai cita veida apstrādes ir zaudējusi mitrumu, daudzumu izsaka procentos, kas atbilst izmantotās sastāvdaļas vai izmantoto sastāvdaļu daudzumam gatavā produktā. Ja sastāvdaļas daudzums vai visu marķējumā norādīto sastāvdaļu kopējais daudzums pārsniedz 100 %, tad procentuālo sastāvu tomēr aizstāj ar sastāvdaļas (sastāvdaļu) svaru, kāds izlietots 100 g gatava produkta pagatavošanai;

b) gaistošu sastāvdaļu svaru norāda, pamatojoties uz to svara samēru gatavajā produktā;

c) to sastāvdaļu daudzumu, kas izmantotas koncentrētā vai atūdeņotā veidā un ražošanas procesā izšķīdinātas, var norādīt, pamatojoties uz to svara samēru, kāds fiksēts līdz to koncentrēšanai vai atūdeņošanai;

d) koncentrētai vai atūdeņotai pārtikai, ko paredzēts atjaunot sākotnējā formā, pievienojot ūdeni, sastāvdaļu daudzumu var norādīt, pamatojoties uz to svara samēru atjaunotajā produktā.

IX PIELIKUMS

NETO DAUDZUMA NORĀDE

1. Neto daudzuma norāde nav obligāta šādai pārtikai:
 - a) kura var ievērojami zaudēt savu tilpumu vai masu un ko pārdod pēc skaita vai sver pircēja klātbūtnē;
 - b) kuras neto daudzums ir mazāks par 5 g vai 5 ml; tomēr šo noteikumu nepiemēro garšvielām un garšaugiem; vai
 - c) kuru parasti pārdod pēc skaita, ja vienību skaitu var skaidri saskatīt un izskaitīt no ārpuses vai ja skaits ir norādīts marķējumā.
2. Ja Savienības noteikumi vai, ja tādu nav, valsts noteikumi pieprasa norādīt noteikta veida daudzumu (piemēram, nominālo daudzumu, minimālo daudzumu, vidējo daudzumu), šis daudzums šajā regulā uzskatāms par neto daudzumu.
3. Ja fasētā prece sastāv no divām vai vairākām atsevišķām fasētām vienībām, kas satur vienāda produkta vienādu daudzumu, neto daudzumu uzrāda, minot neto daudzumu katrā atsevišķā iesaiņojumā un šādu iesaiņojumu kopējo skaitu. Šīs norādes tomēr nav obligātas, ja atsevišķo iesaiņojumu kopējo skaitu var skaidri saredzēt un viegli saskaitīt no ārpuses un ja vismaz vienu neto daudzuma norādi, kas ietilpst katrā atsevišķā iesaiņojumā, var skaidri saredzēt no ārpuses.
4. Ja fasētā prece sastāv no divām vai vairākām atsevišķām vienībām, kas nav uzskatāmas par realizācijas vienībām, neto daudzumu uzrāda, minot kopējo neto daudzumu un atsevišķo iesaiņojumu kopējo skaitu.
5. Ja cietā pārtika atrodas uzlietajā šķidrumā, marķējumā norāda arī pārtikas sauso tīrsvaru. Ja pārtika ir glazēta, pārtikas norādītajā neto svarā glazūru neietver.

Šajā punktā "uzlietais šķidruma" nozīmē šādus produktus, iespējams, maisījumā, kā arī saldētā vai iesaldētā veidā, ja vien šis šķidruma ir tikai pamatkomponentu papildinājums šajā izstrādājumā un tādējādi nav izšķirošais pirkuma faktors: ūdens, sāļi ūdens šķīdumā, sāļjums, pārtikas skābes ūdens šķīdumā, etiķis, cukurs ūdens šķīdumā, pārējie saldinātāji ūdens šķīdumā, augļu un dārzeņu sulas augļu un dārzeņu gadījumā.

X PIELIKUMS

MINIMĀLAIS DERĪGUMA TERMIŅŠ UN "IZLIETOT LĪDZ" DATUMS

1. Pārtikas minimālo derīguma termiņu norāda šādi:

a) pirms šā termiņa jābūt vārdiem:

- "Ieteicams līdz ...", kad termiņā ietilpst dienas norāde,
- "Ieteicams līdz ... beigām" pārējos gadījumos;

b) vārdkopu, kas minēta a) apakšpunktā, papildina ar:

- konkrētu datumu vai
- norādi uz to, kur šis datums atrodams marķējumā.

Vajadzības gadījumā šim norādēm pievieno glabāšanas noteikumu aprakstu, kas jāievēro, ja produkts uzglabājams šajā noteiktajā laikposmā;

c) datums ietver dienu, mēnesi un, iespējams, gadu – šādā secībā un nešifrētā veidā.

Tomēr attiecībā uz pārtiku:

- kuras derīgums nepārsniedz trīs mēnešus, pietiek norādīt dienu un mēnesi,
- kuras derīgums pārsniedz trīs mēnešus, bet nepārsniedz 18 mēnešus, pietiek norādīt mēnesi un gadu,
- kuras derīgums pārsniedz 18 mēnešus, pietiek norādīt gadu;

d) ievērojot Savienības noteikumus, kas ievieš citus datuma norādes veidus, minimālais derīguma termiņš nav jānorāda:

- svaigiem augļiem un dārzeņiem, tostarp kartupeļiem, kas nav mizoti, griezti vai līdzīgi apstrādāti; šī atkāpe neattiecas uz diedzētām sēklām un līdzīgiem produktiem, piemēram, uz pākšaugu dzinumiem,
- vīniem, likiera vīniem, dzirkstošiem vīniem, aromatizētiem vīniem un līdzīgiem produktiem, ko iegūst no augļiem, izņemot vīnogas, un dzērieniem, kuru KN kods ir 2206 00 un kuri iegūti no vīnogām vai vīnogu mīsas,
- dzērieniem, kuru spirta tilpumkoncentrācija ir vienāda ar vai lielāka nekā 10 %,
- maizes vai konditorejas izstrādājumiem, ko, ņemot vērā to īpatnības, parasti patērē 24 stundu laikā pēc izgatavošanas,
- etiķim,
- vārāmajam sālim,
- cukuram cietā veidā,
- saldumiem, kas sastāv gandrīz vienīgi no aromatizēta un/vai iekrāsota cukura,
- košļājamai gumijai un līdzīgiem košļājamiem produktiem.

2. "Izlietot līdz" datumu norāda šādi:

a) pirms šā datuma jābūt vārdiem "izlietot līdz ...";

b) šā punkta a) apakšpunktā minētos vārdus papildina ar:

— konkrētu datumu vai

— norādi uz to, kur šis datums atrodams marķējumā.

Šis norādes papildina ar glabāšanas noteikumu aprakstu, kas jāievēro;

c) datums ietver dienu, mēnesi un, iespējams, gadu – šādā secībā un nešifrētā veidā.

XI PIELIKUMS

GAĻAS VEIDI, KURIEM OBLIGĀTI JĀBŪT IZCELSMES VALSTS VAI IZCELSMES VIETAS NORĀDEI

KN kods (kombinētā nomenklatūra 2010)	Apraksts
0203	Svaiga, atdzesēta vai saldēta cūkgaļa
0204	Svaiga, atdzesēta vai saldēta aitu vai kazu gaļa
ex 0207	Svaiga, atdzesēta vai saldēta mājputnu gaļa, kas iekļauta pozīcijā 0105

XII PIELIKUMS

SPIRTA TILPUMKONCENTRĀCIJA

Faktiskās spirta tilpumkoncentrācijas skaitlis to dzērienu marķēšanā, kuru spirta tilpumkoncentrācija ir lielāka nekā 1,2 %, jānorāda ne vairāk kā līdz vienu zīmei aiz komata. Pēc skaitļa jāuzrāda simbols "tilp. %", un pirms tā var norādīt vārdu "spirts" vai saīsinājums "alc".

Spirta koncentrācija jānosaka 20 °C.

Pozitīvās un negatīvās pielāides attiecībā uz spirta tilpumkoncentrāciju, izteiktas absolūtos skaitļos, ir uzskaitītas nākamajā tabulā. Pielāides piemērojamas, neskarot tās pielāides, kas izriet no spirta koncentrācijas noteikšanai lietotās metodes.

Dzēriena apraksts	Pozitīva vai negatīva pielāide
1. Alus, kura KN kods ir 2203 00 un kura spirta koncentrācija nepārsniedz 5,5 tilp. %; negāzēti dzērieni, kuru KN kods ir 2206 00 un kuri ražoti no vīnogām	0,5 tilp. %
2. Alus, kura spirta koncentrācija pārsniedz 5,5 tilp. %; dzirkstoši dzērieni, kuru KN kods ir 2206 00 un kuri ražoti no vīnogām; sidri, bumbieru vīni, dzirkstoši, pusdzirkstoši vai nedzirkstoši augļu vīni un līdzīgi dzērieni, kuri ražoti no augļiem, izņemot vīnogas; medalus	1 tilp. %
3. Dzērieni, kas satur macerētus augļus vai augu daļas	1,5 tilp. %
4. Jebkuri citi dzērieni, kuru spirta tilpumkoncentrācija ir lielāka nekā 1,2 %	0,3 tilp. %

XIII PIELIKUMS

PATĒRIŅA REFERENCES DEVAS

A DAĻA — VITAMĪNU UN MINERĀLVIELU PATĒRIŅA REFERENCES DEVAS (PIEAUGUŠIE)

1. Vitamīni un minerālvielas, kuras var uzskaitīt marķējumā, un to uzturvielu atsaucēs vērtības (NRV)

A vitamīns (µg)	800	Hlorīds (mg)	800
D vitamīns (µg)	5	Kalcijs (mg)	800
E vitamīns (mg)	12	Fosfors (mg)	700
K vitamīns (µg)	75	Magnijs (mg)	375
C vitamīns (mg)	80	Dzelzs (mg)	14
Tiamīns (mg)	1,1	Cinks (mg)	10
Riboflavīns (mg)	1,4	Varš (mg)	1
Niacīns (mg)	16	Mangāns (mg)	2
B6 vitamīns (mg)	1,4	Fluorīds (mg)	3,5
Folijskābe (µg)	200	Selēns (µg)	55
B12 vitamīns (µg)	2,5	Hroms (µg)	40
Biotīns (µg)	50	Molibdēns (µg)	50
Pantotēnskābe (mg)	6	Jods (µg)	150
Kālijs (mg)	2 000		

2. Ievērojams vitamīnu un minerālvielu daudzums

Spriežot par to, kas ir uzskatāms par ievērojamu daudzumu, parasti būtu jāņem vērā šādi apjomi:

- 15 % no uzturvielu atsaucēs vērtības, kas minēta 1. punktā, uz 100 g vai 100 ml – produktiem, kas nav dzērieni,
- 7,5 % no uzturvielu atsaucēs vērtības, kas minēta 1. punktā, uz 100 ml – dzērieniem vai
- 15 % no uzturvielu atsaucēs vērtības, kas minēta 1. punktā, uz porciju, ja iepakojums satur tikai vienu porciju.

B DAĻA — ENERĢĒTISKĀS UN UZTURVĒRTĪBAS DEVAS, IZŅEMOT VITAMĪNUS UN MINERĀLVIELAS (PIEAUGUŠIE)

Enerģētiskā vai uzturvērtība	Patēriņa references deva
Enerģētiskā vērtība	8 400 kJ (2 000 kcal)
Kopējie tauki	70 g
Piesātinātie tauki	20 g
Ogļhidrāti	260 g
Cukuri	90 g
Sāls	6 g

XIV PIELIKUMS

PĀRRĒĶINA KOEFICIENTI

PĀRRĒĶINA KOEFICIENTI ENERĢĒTISKĀS VĒRTĪBAS APRĒĶINĀŠANAI

Uzrādāmo enerģētisko vērtību aprēķina, izmantojot šādus pārrēķina koeficientus:

ogļhidrāti (izņemot polioli)	4 kcal/g — 17 kJ/g
polioli	2,4 kcal/g — 10 kJ/g
olbaltumvielas	4 kcal/g — 17 kJ/g
tauki	9 kcal/g — 37 kJ/g
salatrimi	6 kcal/g — 25 kJ/g
spirts (etanols)	7 kcal/g — 29 kJ/g
organiskās skābes	3 kcal/g — 13 kJ/g
šķiedrvielas	2 kcal/g — 8 kJ/g
eritritols	0 kcal/g — 0 kJ/g

XV PIELIKUMS

PAZIŅOJUMA PAR UZTURVĒRTĪBU IZTEIKŠANA UN NORĀDĪŠANA

Mērvienības, kas jāizmanto, lai norādītu enerģētisko uzturvērtību (kilodžouli (kJ) un kilokalorijas (kcal)) un masu (grami (g), miligrami (mg) un mikrogrami (µg)), kā arī lai atbilstīgi noformētu informāciju, ir šādas:

enerģētiskā vērtība	kJ un kcal
tauki	g
tostarp:	
— piesātinātās taukskābes	g
— transtaukskābes	g
— mononepiesātinātās taukskābes	g
— polinepiesātinātās taukskābes	g
ogļhidrāti	g
tostarp:	
— cukuri	g
— polioli	g
— ciete	g
šķiedrvielas	g
olbaltumvielas	g
sāls	g
vitamīni un minerālvielas	XIII pielikuma A daļas 1. punktā minētās mērvienības

PADOMES PASKAIDROJUMA RAKSTS

I. IEVADS

1. Pamatojoties uz Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 95. pantu (Līguma par Eiropas Savienības darbību (Līgums) 114. pants), Eiropas Komisija 2008. gada 1. februārī iesniedza priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem ⁽¹⁾. Piemērojama parastā likumdošanas procedūra.
2. Saskaņā ar Līguma 294. panta 3. punktu Eiropas Parlaments 2010. gada 16. jūnijā pieņēma savu nostāju pirmajā lasījumā ⁽²⁾, apstiprinot 247 grozījumus Komisijas sākotnējā priekšlikumā.

Saskaņā ar Līguma 114. panta 1. punktu Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 2008. gada 18. septembrī sniedza savu atzinumu ⁽³⁾.

3. Saskaņā ar Līguma 294. panta 5. punktu Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pieņēma savu nostāju pirmajā lasījumā 2011. gada 21. februārī.

II. MĒRĶIS

1. Projekts Regulai par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem galvenokārt ir vērsts uz to, lai atjauninātu un racionalizētu tos Eiropas Savienības tiesību aktu noteikumus, kas piemērojami pārtikas produktu marķēšanai, un jo īpaši uzturvērtības marķējumam. Ar šo regulas projektu vienā regulā tiek apvienoti dažādi tiesību akti, piemēram, Direktīva 2000/13/EK ⁽⁴⁾ un Direktīva 90/496/EEK ⁽⁵⁾, taču vienlaikus tiek ieviests arī svarīgs jauninājums – paziņojumam par uzturvērtību vajadzētu kļūt obligātam.
2. Regulas projekta mērķis ir nodrošināt augstu patērētāju veselības un interešu aizsardzības līmeni, dodot galapatērētājiem iespēju izdarīt apzinātu izvēli un droši lietot uzturā pārtikas produktus, ņemot vērā atšķirības dalībvalstu patērētāju uztverē un viņu informācijas vajadzībās.
3. Vēl viens regulas projekta mērķis ir nodrošināt iekšējā tirgus raitu darbību, panākot likumīgi ražotas un tirgotas pārtikas brīvu apriti Savienībā, attiecīgos gadījumos ņemot vērā nepieciešamību aizsargāt ražotāju likumīgās intereses un veicināt kvalitatīvu produktu ražošanu.

III. PADOMES NOSTĀJA PIRMAJĀ LASĪJUMĀ – ANALĪZE

A. Komisijas priekšlikums

Pirmajā lasījumā Padome Komisijas priekšlikumā ieviesa virkni izmaiņu, jo īpaši attiecībā uz:

- a) **regulas projekta darbības jomu** (1. panta 3. punkts): Padome nepārprotami noteica, ka regulas projekts attiecas uz pārtikas aprītē iesaistītajiem uzņēmumiem. Tas aptver 6., 39. (5. daļa) un 305. (daļēji) grozījumu;
- b) **pārtikas produktu imitācijām** (7. panta 1. punkta d) apakšpunkts un VI pielikums): Padome iekļāva noteikumus, kuru mērķis ir novērst to, ka pārtikas produktu informācija varētu maldināt patērētāju, liekot domāt, ka pārtikas produktā ir kāds konkrēts produkts vai sastāvdaļa, lai gan patiesībā tas ir tāds pārtikas produkts, kurā kāds parasti tajā esošs komponents vai parasti izmantota sastāvdaļa ir aizstāti ar citu komponentu vai sastāvdaļu. Turklāt Padome prasa, lai marķējumā norādītu aizstāšanai izmantoto komponentu vai sastāvdaļu. Tas principā aptver 77., 78. un 230. grozījumu, taču ar vienu izņēmumu – Padome uzskata, ka, papildus pārtikas produkta nosaukumam skaidri norādot arī aizstāšanai izmantoto komponentu vai sastāvdaļu, patērētājam tiek sniegta attiecīgā informācija;

⁽¹⁾ 6172/08.

⁽²⁾ 10972/10 [P7_TA(2010)0222].

⁽³⁾ OV C 77, 31.3.2009., 81. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/13/EK (2000. gada 20. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu (OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Direktīva 90/496/EEK (1990. gada 24. septembris) par pārtikas produktu uzturvielu marķējumu (OV L 276, 6.10.1990., 40. lpp.).

- c) **marķējumā norādīto vārdu vai nosaukumu** (9. panta 1. punkta h) apakšpunkts): Padome precizēja, ka uz marķējuma ir obligāti jānorāda tā pārtikas aprītē iesaistītā uzņēmuma nosaukums un adrese, kas ir atbildīgs par pārtikas produkta informāciju, – citus nosaukumus un adreses varētu iekļaut pēc brīvprātības principa, lai norādītu arī citus pārtikas aprītē iesaistītos uzņēmumus, kas piedalās pārtikas ražošanas procesā;
- d) **tālpārdošanu** (14. pants): ir noteikts, ka fasētiem pārtikas produktiem visa obligātā pārtikas produkta informācija, izņemot minimālo derīguma termiņu jeb “izlietot līdz” datumu, jāsniedz pirms pirkuma darījuma pabeigšanas, taču jebkurā gadījumā piegādes brīdī jāsniedz visas obligātās ziņas; tādējādi ir aptverts 20., 118. un 119. grozījums;
- e) **alkoholiskajiem dzērieniem** (16. panta 4. punkts): Padome sīkāk izklāstīja mērķus ziņojumam par alkoholiskajiem dzērieniem piemērojamo atbrīvojumu, kas Komisijai jāiesniedz piecu gadu laikā pēc regulas projekta stāšanās spēkā;
- f) **izcelsmes valsti vai izcelsmes vietu** (25. pants): izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norāde marķējumā ir obligāta:
- a) ja šādu norāžu trūkums varētu maldināt patērētāju;
- b) par cūkgaļu un aitas, kazas un māju putnu gaļu, tas ir, papildus tiem produktiem, kam tas jau tagad ir obligāti saskaņā ar vertikālajiem tiesību aktiem, Komisijai ir jāiesniedz ziņojums piecu gadu laikā no obligātās marķēšanas piemērošanas datuma.
- Par citiem produktiem (citi gaļas veidi, piens, piens, ko izmanto par sastāvdaļu piena produktos, gaļa, ko izmanto kā sastāvdaļu, neapstrādāti pārtikas produkti, sastāvdaļas, kas veido vairāk nekā 50 % no pārtikas produkta) Komisijai ir jāiesniedz ziņojums trīs gadu laikā pēc regulas stāšanās spēkā, lai izvērtētu, cik praktiska ir izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norāde šādiem produktiem, un lai veiktu izmaksu un ieguvumu analīzi, tostarp par juridiskajiem aspektiem attiecībā uz iekšējo tirgu un ietekmi uz starptautisko tirdzniecību. Padome arī prasa, lai tiktu norādīta galvenās sastāvdaļas izcelsme, ja tā nav tāda pati kā attiecīgā pārtikas produkta izcelsme (vai vismaz norādīt, ka nav viena un tā pati izcelsme);
- g) **paziņojumu par uzturvērtību** (29., 33. pants): ziņas, kas jānorāda obligātajā paziņojumā par uzturvērtību, ir enerģētiskā vērtība un tauku, piesātināto taukskābju, ogļhidrātu, cukura, proteīna un sāls saturs; šīs ziņas var brīvprātīgi papildināt ar 29. panta 2. punktā minētajām ziņām; visām šīm ziņām jāparādās galvenajā redzamības laukā (iepakojuma priekšpusē vai kaut kur citur). Turklāt daļu no šīs informācijas var vēlreiz norādīt jebkurā citā redzamības laukā (iepakojuma priekšpusē vai kaut kur citur). Tas atbilst 298. grozījumam;
- h) **izteiksmes veidu “uz 100 g vai uz 100 ml”** (31., 32. pants): Padomes nostājā visos gadījumos par obligātu ir noteikts izteiksmes veids uz 100 g vai uz 100 ml, kas ļauj salīdzināt līdzīgus produktus. Papildus iepriekš minētajam izteiksmes veidam ir atļauts izteiksmes veids “uz porciju”. Tas aptver 32. grozījumu (1. daļa);
- i) **nefasētiem pārtikas produktiem** (42. pants): principā nefasētiem pārtikas produktiem obligāti jāsniedz tikai informācija par alergēnām vielām. Taču dalībvalstis var valsts līmenī noteikt, ka obligāti jānorāda kādas citas ziņas, kas uzskaitītas 9. pantā vai III pielikumā. Tās var noteikt arī veidu un formu, kādā šī informācija jāsniedz. Tas atbilst 7., 34., 37., 39. (4. daļa), 93., 127., 136., 184. (1. daļa), 185. un 220. grozījumam;
- j) **papildu izteikšanas vai norādīšanas veidiem** (34. pants): atbilstoši Eiropas Parlamenta grozījumiem Padome Komisijas priekšlikumā arī svītroja nodaļu par “valstu shēmām”. Tomēr Padomes iecere bija ļaut pārtikas aprītē iesaistītajiem uzņēmumiem izmantot izteikšanas vai norādīšanas papildu veidus ar nosacījumu, ka tiek ievērotas juridiskās prasības. Padome Eiropas Savienības līmenī noteica minimālo regulējumu izteikšanas vai norādīšanas papildu veidiem. Tas atbilst 59., 155., 156., 170. (3. daļa) un 301. grozījumam;

- k) **pielāgošanu Līgumam:** priekšlikuma juridiskais pamats tika pielāgots Līgumam, turklāt tika pielāgota arī terminoloģija un priekšlikuma tekstā ir iekļauti jauni noteikumi par Komisijai piešķirtajām pilnvarām īstenot regulu. Tas atbilst Eiropas Parlamenta 82., 105., 138., 188., 329., 330., 331., 333., 336., 337., 340. (daļēji), 346., 347., 348. un 349. grozījumam;
- l) **pārejas posma pasākumiem saistībā ar īstenošanas pasākumiem vai deleģētiem aktiem** (45. pants): regulas projektā ir noteikts, ka starp Komisijas pieņemtajiem pasākumiem būs pārejas posms, lai varētu pilnībā izpārdot marķētu pārtikas produktu krājumus, – tas principā aptver 69. grozījumu;
- m) **iecerētās regulas piemērošanu** (55. pants): iecerēto regulu sāks piemērot, kad būs pagājuši trīs gadi pēc tās stāšanās spēkā, izņemot 29.–34. pantu, ko sāks piemērot, kad būs pagājuši pieci gadi pēc stāšanās spēkā; tomēr noteikumus par uzturvērtības paziņojumu var sākt piemērot agrāk – pārtikas aprītē iesaistītie uzņēmumi 29.–34. pantu var brīvprātīgi sākt piemērot, kad būs pagājuši trīs gadi pēc regulas stāšanās spēkā (54. panta 3. punkts).

B. Eiropas Parlamenta ierosinātie grozījumi

a) Iekļautie grozījumi

Padome savā nostājā iekļāva 75 Eiropas Parlamenta grozījumus.

Šādus grozījumus Padome pieņēma pilnībā:

59., 301. (svītrotā nodaļa par valstu shēmām), 57., 58. (vienkāršota “galvenās sastāvdaļas” definīcija), 76. (būtiska maldināšana), 82. (pielāgošana Lisabonas līgumam), 83. (maldinoša prakse), 103. (kompetence izmainīt dalībnieku sarakstu), 149. (vienkāršošana), 184. (1. daļa), 185. (nefasēti pārtikas produkti), 217. (pārtikas produkti, kuriem nav jāsniedz paziņojums par uzturvērtību), 243. (vitamīnu saraksts), 105., 138., 188., 329., 330., 331., 333., 336., 337., 346., 347., 348., 349. (īstenošanas pilnvaras un deleģētie akti) grozījums.

Šādus grozījumus pieņēma daļēji:

17., 332., 340. (īstenošanas pilnvaras un deleģētie akti), 88., 89. (atbildība), 118., 119. (tālpārdošana), 155. (izteikšanas vai norādīšanas veidi), 300. (valstu shēmas), 322. (I pielikums) grozījums.

Šādus grozījumus pieņēma pēc būtības:

6., 305. (daļēji) (regulas darbības joma), 7., 34., 37., 39. (4. un 5. daļa), 93., 127., 136., 285. (nefasēti pārtikas produkti), 14., 84., 86., 326. (atbildība), 20., 118., 119. (tālpārdošana), 31. (viena un tā paša redzamības lauka izmantošana), 32. (1. daļa) (daudzumu izteikšana), 40. (pārtikas produkti no trešām valstīm), 69. (pārejas posma pasākumi), 77., 78., 230. (pārtikas produktu imitācijas), 130. (nanosastāvdaļas), 134. (fermenti), 156., 160., 165. (izteikšanas vai norādīšanas veidi), 170. (1. daļa) (brīvprātīgi sniegta informācija), 170. (3. daļa) (izteikšanas vai norādīšanas papildu veidi), 178. (preču brīva aprīte), 194. (29.–34. panta stāšanās spēkā), 202., 203., 204., 245., 255. (pielikumi), 298. (paziņojuma par uzturvērtību atkārtošana) grozījums.

b) Grozījumi, kas jau ietverti Komisijas priekšlikumā

Ir virkne grozījumu, ko Padome tieši neiekļāva savas nostājas tekstā, uzskatot, ka tie jau ir ietverti tajās Komisijas priekšlikuma daļās, ko Padome nav izmainījusi. Tomēr Padome piekrit principiem, kas ir pamatā 71., 72., 142. (daļēji) (informācijas kategorijas), 98., 99. (glabāšanas nosacījumi), 114., 122. (valodas prasības), 115., 265., 276., 293. (patērētāju maldināšana), 116., 224. (daļēji) (salasāmība), 209. (augļi un dārzeņi), 211. (minerālūdeņi), 215., 216. (piedevas) grozījumam.

Kopumā 92 Eiropas Parlamenta grozījumi atbilst vismaz Padomes nostājas garam.

c) Nepieņemtie grozījumi

Padome nepieņēma šādus grozījumus:

1. Regulas projekta mērķis

Regulas projekta būtiskākie mērķi ir izklāstīti Padomes nostājas 1., 2. un 3. apsvērumā. Tika uzskatīts, ka 1. grozījumā iekļautie papildinājumi 2. apsvērumam ir lieki.

Komisijas priekšlikuma 1. panta 1. punktā ir noteikts regulas mērķis – to svītrot būtu nevietā. Tādēļ tika noraidīts 38. grozījums.

Padome uzskatīja, ka regulas projekta mērķis ir pareizi izteikts Padomes nostājas 3. panta 1. punktā. Tika uzskatīts, ka nav nepieciešams mainīt formulējumu, tādēļ 66. grozījumu nepieņēma.

Regulas projekts būtībā ir paredzēts patērētāju aizsardzībai, taču patērētāju aizsardzība nav šķirama no pārtikas ražošanas, tādēļ patērētāju interesēs ir tas, lai tiktu ņemtas vērā arī ražotāju intereses, kā arī pārtikas produktu kvalitāte. Tādēļ tika noraidīts 68. grozījums.

2. Izglītošanas un informēšanas kampaņas

Ar 4. un 5. grozījumu šīs Eiropas Savienības regulas projekta apsvērumos tiek iekļautas atsauces uz izglītošanas un informēšanas kampaņām, kas tomēr ir valstu līmeņa instrumenti, turklāt šiem apsvērumiem neatbilst neviens noteikums pašā tiesību aktā. Šie grozījumi tika noraidīti.

3. Patērētāju maldināšana

Padomes nostājas 20. apsvērumā minētais aizliegums pārtikas produktiem piedēvēt ārstnieciskas īpašības Padomei bija svarīgāks nekā Eiropas Parlamenta piedāvātās versijas saturs. Tādēļ tika noraidīts 12. grozījums.

Īpašas uztura vajadzības: aizliegums, ko Eiropas Parlaments ierosinājis 81. grozījumā, jau ir paredzēts Direktīvā 2009/39/EK ⁽¹⁾ par īpašas diētas pārtikas produktiem.

4. Uzturvērtības un veselīguma norādes

Uzturvērtības un veselīguma norādes reglamentē Regula (EK) Nr. 1924/2006 ⁽²⁾ par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem. Nevajadzētu pieļaut nekādu pārklāšanos starp šo regulas projektu un regulu par uzturvērtības un veselīguma norādēm. Tādēļ tika uzskatīts, ka atsauce, kas apsvērumā iekļauta ar 13. grozījumu, ir nevietā.

Uzsvars uz to, ka sastāvā nav kādas uzturvielas vai ka tā ir samazinātā daudzumā, varētu būt “pelēkā zonā” starp informāciju un norādi; nedrīkstētu pieļaut nekādu pārklāšanos starp šo regulas projektu un Regulu (EK) Nr. 1924/2006. 79., 80. grozījums tika noraidīts.

5. Jaunās tehnoloģijas

Ar 16. grozījumu tiek iekļauts jauns apsvēruma, kurā aprakstīti citi veidi, kā patērētāji var iegūt informāciju no avotiem, kas nav pārtikas produktu marķējums, piemēram, internetā. Tas ir tikai un vienīgi aprakstošs apsvēruma, kam nekas neatbilst pašā regulas tekstā.

6. Alerģiskas vielas

Attiecībā uz vielām, kas izraisa alerģijas, ar 18. grozījumu apsvērumā tiek iekļauta prasība (norādīt pat ļoti nelielus vielu daudzumus), kurai nekas neatbilst pašā regulas tekstā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/39/EK (2009. gada 6. maijs) par īpašas diētas pārtikas produktiem (OV L 124, 20.5.2009., 21. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1924/2006 (2006. gada 20. decembris) par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem (OV L 404, 30.12.2006., 9. lpp.).

Kā teikts 135. grozījumā, alerģijas vai nepanesības iespējai jābūt uzreiz atpazīstamai no sastāvdaļu sarakstā minētajām alerģenajām vielām. Padome uzskata, ka, norādot alerģiju vai nepanesību izraisošā produkta nosaukumu, patērētājiem tiek sniegta pietiekami skaidra informācija.

7. *Veselības aprūpes politika*

Eiropas Savienības regulas apsvērums nešķiet piemērots konteksts, kurā norādīt dalībvalstīm, kā tām jāīsteno sava veselības aprūpes politika, kas ir valstu kompetencē, – 26. grozījums tādēļ tika noraidīts.

8. *Valstu tiesību akti*

Padomes nostājas 37. pantā ir noteikts, ka valstu pasākumi nedrīkst radīt šķēršļus brīvai preču aprītei. Tādēļ 35. apsvērums ir lieks.

9. *Definīcijas*

— Padome uzskata, ka termina “tiesību akti par pārtikas produktu informāciju” definīcija regulas projekta kontekstā ir svarīga un ka to nevajadzētu svītrot, – 44. grozījums tika noraidīts.

— Termina “obligātā pārtikas produkta informācija” definīcija precizē juridiskā teksta jēgu, un tā nebūtu jāsvītrot – 45. grozījums tika noraidīts.

— Komisijas ierosinātā fasētu pārtikas produktu definīcija, kurā minēts iepakojums un teikts, ka pārtikas produktu pirms pārdošanas iesaiņo, ir pilnīgāka un precīzāka nekā 47. grozījumā ierosinātā versija – šis grozījums tika noraidīts.

— “Nefasētu pārtikas produktu” definīcija ir lieka un nedotu cerēto rezultātu, jo “nefasēti pārtikas produkti” ir visi produkti, kas nav fasēti, un regulas projektā ir iekļauta fasētu pārtikas produktu definīcija, turklāt, sniedzot nefasētu pārtikas produktu definīciju, tiktu pavērta iespēja tam, ka varētu būt arī tādi pārtikas produkti, kas nav nedz fasēti, nedz nefasēti, un tas nenovēršami izraisītu tiesisko nenoteiktību – 48. grozījums tādēļ tika noraidīts.

— Amatnieciski ražotu pārtikas produktu jēdziens Padomes nostājā nav izmantots, tādēļ šāda definīcija ir lieka – 292. grozījums tika noraidīts.

— Termina “sastāvdaļa” definīcijā teikums “šis termins neattiecas uz piemaisījumiem” rada lielāku skaidrību un noteiktību, un to nevajadzētu svītrot – 49. grozījums tika noraidīts.

— Komisijas priekšlikumā sniegtā “redzamības lauka” definīcija tika uzskatīta par precīzāku – 52. grozījums tika noraidīts.

— Skaidrības un noteiktības dēļ Padome nolēma paturēt Komisijas priekšlikumu attiecībā uz “tirdzniecības nosaukuma” definīciju tiesību aktā un tādēļ noraidīja 54. un 129. grozījumu.

— Padome vienkāršoja “galvenās sastāvdaļas” definīciju, svītrojot būtisku un raksturīgu sastāvdaļu definīcijas, taču paturēja galvenās sastāvdaļas definīciju tiesību aktā, kā tas izmantots vienā no noteikumiem, – 56. grozījums tika noraidīts.

— Padome uzskata, ka jēdziens “pārtikas produkti ar vienu sastāvdaļu” ir pietiekami skaidrs un ka definīcija nav vajadzīga, – 350. grozījums netika pieņemts.

— Padome izvēlējās neiekļaut tekstā “pārtikas produktu imitāciju” definīciju, lai izvairītos no riska, ka definīcijā netiktu ietverti gadījumi, ko varētu uzskatīt par “pārtikas produktu imitācijām” un uz ko vajadzētu attiekties tam pašam režīmam, – 63. grozījums netika pieņemts.

10. *Nefasēti pārtikas produkti*

Padome paturēja regulas projekta darbības jomā nefasētus pārtikas produktus, uz ko attiecas 41. pants. Tādēļ 39. (2. un 3. daļa) un 109. grozījums tika noraidīts.

Principā par nefasētiem pārtikas produktiem nav jāsniedz nekāda informācija, izņemot attiecībā uz alerģenām vielām. Nefasēti pārtikas produkti parasti nešķērso robežas. Tādēļ ir loģiski piešķirt dalībvalstīm kompetenci valsts līmenī noteikt, ka ir jāsniedz plašāka informācija saskaņā ar attiecīgajā valstī pastāvošajiem viedokļiem par uzturu un sabiedrības veselības apsvērumiem. Tādēļ 6. un 184. (2. daļa) grozījums tika noraidīts.

11. *Ražošanas datums*

Padome vispārēji apsprieda "ražošanas datumu". Tā būtu papildu informācija, kas jāsniedz pārtikas apritē iesaistītajiem uzņēmumiem, un ir uzskatāma par papildu slogu uzņēmējiem. Tādēļ, pirms to prasīt, būtu rūpīgi jāapsver tās nepieciešamība un lietderība. Šā iemesla dēļ 62., 97., 140. grozījums tika noraidīts.

12. *Pārtikas produktu izcelsme*

Patērētāju maldināšanas novēršana ir viens no principiem, kas ir pamatā Padomes nostājā iekļautajiem noteikumiem par izcelsmi. Noteikums, ko svītvoja ar Eiropas Parlamenta 172. grozījumu, ir paredzēts tam, lai nepieļautu patērētāju maldināšanu. Tādēļ 172. un arī 173. grozījums tika noraidīts.

Eiropas Parlaments ierosināja grozījumus, kas nosaka tūlītēju izcelsmes deklarēšanu tādiem pārtikas produktiem kā gaļa, piensaimniecības produkti, svaigi augļi un dārzeņi, citi pārtikas produkti ar vienu sastāvdaļu un gaļa un zivis, ja tie ir izmantoti apstrādātu pārtikas produktu sastāvā. Padomes nostājā ir paredzēts, ka izcelsmes valsts vai vietas norāde jāsniedz arī cūkgaļai un aitas, kazas un mājputnu gaļai. Tomēr attiecībā uz citiem pārtikas produktiem (citi gaļas veidi, piens, piens, ko izmanto par sastāvdaļu piena produktos, gaļa, ko izmanto kā sastāvdaļu, neapstrādāti pārtikas produkti, sastāvdaļas, kas veido vairāk nekā 50 % no pārtikas produkta) Padome paredzēja, ka ir vajadzīgs iepriekšējs Komisijas ziņojums, kas apliecinātu izcelsmes norādes praktiskumu. Šā iemesla dēļ Padome nevarēja pieņemt 101., 309. un 328. grozījumu.

24. grozījums tika noraidīts tādēļ, ka Eiropas Savienības norādīšana par pārtikas produktu izcelsmes vietu nešķīta jautājums, kas būtu risināms ar regulas palīdzību. Tas drīzāk būtu viens no aspektiem, kas būtu jāizvērtē Komisijas ziņojumā un, ja vajadzīgs, pēc tam jāievieš ar īstenošanas pasākumiem.

Attiecībā uz 50. grozījumu Padome izvēlējās paturēt plašāko "izcelsmes vietas" definīciju, kas sniegta Komisijas priekšlikumā. Šis grozījums tika noraidīts.

Attiecībā uz 177. grozījumu Padome nevēlējās sašaurināt "izcelsmes" jēdzienu.

Padome saglabāja iespēju dalībvalstīm pieņemt valstu pasākumus attiecībā uz pārtikas produktu izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas obligātu norādīšanu gadījumos, kad pastāv saikne starp konkrētām pārtikas produktu īpašībām un to izcelsmi, lai aizsargātu vietēju pārtikas produktu kvalitāti. 179. grozījumu nācās noraidīt.

13. *Alkoholiski dzērieni*

Alkoholiskus dzērienu, kas atbilst īpašai definīcijai, Padome pilnībā atbrīvoja no prasības būt marķētiem ar sastāvdaļu sarakstu un paziņojumu par uzturvērtību. Tomēr, kamēr Komisija piecu gadu laikā nav iesniegusi ziņojumu par situācijas pārskatu, informāciju var sniegt brīvprātīgi, īpaši attiecībā uz ziņojumu par uzturvērtību, kur šiem dzērieniem, kam piemērots atbrīvojums, var norādīt tikai enerģētisko vērtību. Tomēr Padomes nostājā enerģētiskās vērtības norāde nav obligāta prasība. Tāpēc 28. grozījums tika noraidīts.

Padome ar nolūku nenoteica atbrīvojumu dzērieniem, kuros alkohols ir jaukts ar bezalkoholiskiem dzērieniem (tā sauktie alkoholiskie kokteiļi) un kurus lielā daudzumā lieto galvenokārt jaunieši. Tāpēc Padome nevarēja pieņemt 145., 294. un 339. grozījumu. Eiropas Parlaments noteica atbrīvojumu alkoholiskajiem kokteiļiem, lai gan apsvērumā aicināja tiem paredzēt stingrākas marķēšanas prasības. Padome uzskata, ka vispārējo prasību piemērošana nodrošina pietiekami daudz informācijas par šiem dzērieniem. 21. grozījums tika noraidīts.

Parasti alkoholiskos dzērienus atbrīvo no prasības būt marķētiem ar sastāvdaļu sarakstu. Tomēr, ja valstu līmenī bijuši piemērojami atšķirīgi noteikumi, nav iemesla tos nesaglabāt. Padome nevarēja pieņemt 181. grozījumu.

14. *Salasāmība*

Pēc Padomes ieskatiem, viens no būtiskiem salasāmības elementiem ir obligāts burtu izmērs, kā arī kontrasts un papildu kritēriji, ko ar deleģētiem aktiem noteiktu Komisija. Tāpēc Padome noteica, ka, lai tekstu varētu uzskatīt par salasāmu, burtu lielumam jābūt 1,2 mm (mazo burtu augstums), bet Eiropas Parlaments atsaucas uz subjektīvu kritēriju (optiskiem palīgīdzekļiem). 19., 113. un 334. grozījumā Eiropas Parlaments nav nepārprotami norādījis nekādu izmēramu kritēriju salasāmības noteikšanai, un Padomei tas nebija pieņemami.

Eiropas Parlaments izveido slēgtu sarakstu ar papildu kritērijiem, savukārt Padome atstāja sarakstu atvērtu Komisijas apsvēšanai. Padome nevar pieņemt 53. grozījumu.

Ar 67. grozījumu ir ieviests vispārīgs noteikums, kurā izmantoti neskaidri jēdzieni, un tā ievērošanu būtu neiespējami pārbaudīt.

Ņemot vērā Padomes nostājas vispārējo prasību par burtu lielumu, nav jēgas 111. grozījumam, kurā paredzēta prasība par burtu lielumu attiecībā uz īpašu uzturu.

Padome uzskatīja, ka Komisijai ir jāpiešķir pilnvaras pieņemt sīki izstrādātus noteikumus par drukas un fona kontrastu, jo šim noteikumam ir ļoti tehnisks raksturs. Tāpēc Padome nevarēja pieņemt 112. grozījumu.

Attiecībā uz 117. grozījumu – ja arī vides noslogojums ir kritērijs, kas likumdevējam, paturot to prātā, liek ierobežot obligāti norādāmo informāciju, tad tomēr to nevajadzētu tieši piemērot pārtikas aprītē iesaistītajiem uzņēmumiem. Minētie uzņēmumi sniedz obligāto informāciju salasāmā veidā un ņemot vērā iepakojuma izmēru palielinājumu vai vides papildu noslogojumu. Arī 10. grozījums tika noraidīts, jo tajā paredzēts, ka vides noslogojums būtu kritērijs, pēc kura noteiktu, kāda jauna informācija ir obligāta, tomēr šādi apsvērumi neatbilst teksta pamatdaļas noteikumiem.

15. *Informācijas kategorijas*

Padome uzskatīja, ka ir svarīgi ar marķējuma palīdzību informēt patērētājus par riskiem, ko veselībai rada pārmērīga ēšana vai dzeršana, produktu lietošana pēc “izlietot līdz” datuma u. c., tāpēc tika noraidīts 73. grozījums, kurā svītrotā šī iespēja.

16. *Obligātās ziņas*

Kritēriji obligāto ziņu noteikšanai: Padome šajā jautājumā atbalsta Komisijas priekšlikumu un uzskata, ka noteicošais kritērijs, lai ziņas būtu obligātas, ir patērētāju vajadzība pēc informācijas. 75. grozījums tika noraidīts.

— Sastāvdaļas: ar 94. grozījumu ieviestā atsaucē uz pielikumu nav vajadzīga un varētu radīt problēmas, ja šo regulu grozītu vai attiecīgus noteikumus pieņemtu ar citu tiesību aktu.

— Daudzums: ir skaidrs, ka “neto daudzums” nozīmē pārtikas produkta daudzumu fasēšanas brīdī, tāpēc papildu paskaidrojums nav vajadzīgs; 95. grozījums tika noraidīts.

- Šķidrumu apjoms: ar 139. grozījumu ieviesta atsauce uz tiesību aktu, kas nešķiet būtiska teksta skaidrībai.
- Svars un mērvienības (11. pants): ar 106. grozījumu Eiropas Parlaments ievieš atsauci uz vienu konkrētu tiesību aktu, kas jāievēro; šī atsauce varētu radīt iespaidu, ka visi pārējie tiesību akti neietilpst 11. panta darbības jomā, un šāds vēstījums nebūtu pareizs.
- Novietojums: Eiropas Parlaments svītvoja iespēju novietot informāciju uz iepakojumam pievienotas etiķetes; Padome atbalstīja elastīgumu un paturēja šo iespēju; 107. grozījums tika noraidīts.

17. Sastāvdaļu saraksts – paziņojums par uzturvērtību

Atbrīvojumi no prasības par uzturvērtības paziņojumu: ar 30. grozījumu Eiropas Parlaments pievienoja apsvērumā papildu piemēru apstākļiem, kādos pārtikai paredz atbrīvojumu no prasības par uzturvērtības paziņojumu. Padome neuzskatīja, ka apsvērumā būtu jāatkārto V pielikumā minētie atbrīvojumu gadījumi.

Pēc Padomes ieskatiem, obligātā uzturvērtības paziņojuma obligātiem elementiem vajadzētu būt enerģētiskajai vērtībai un tauku, piesātināto taukskābju, ogļhidrātu, cukura, proteīna un sāls saturam. Tāpēc Padome nevarēja pieņemt 144., 152. un 319. grozījumu.

Padome nevarēja piekrist arī 146. grozījumam (1. daļai); Padome uzskata, ka informācija par holesterīnu patērētājiem ir nelietderīga un maldinoša, jo ar pārtiku uzņemtajam holesterīnam nav tiešas saistības ar holesterīna līmeni cilvēka organismā.

Padome uzskata, ka gadījumā, ja vitamīnu saraksts ir nepilnīgs, būtu jāpapildina XIII pielikums. 146. grozījums (2. daļa) nebija pieņemams.

Padome prasa, lai obligātā uzturvērtības paziņojuma saturs būtu vienā redzamības laukā uz iepakojuma – vai nu priekšpusē, vai citur. Tas nodrošinās, ka patērētājs var uzreiz iegūt pilnīgu informāciju, nevis tikai ziņas par pārtikas negatīvajām vai pozitīvajām īpašībām. Bez tam Padome atļautu, ka atsevišķas informācijas daļas tiek pēc brīvas izvēles atkārtotas jebkurā iepakojuma vietā. Tāpēc Padome nevarēja pieņemt 161. un 313. grozījumu.

Informācija par enerģētisko vērtību: pēc Padomes ieskatiem, patērētājiem ar pirmo acu uzmetienu vajadzētu saņemt pēc iespējas vairāk informācijas par pārtiku. Patērētājiem nevajadzētu saņemt daļēju un sagrozītu informāciju par pārtiku. Tāpēc Padome nevarēja piekrist ierosinājumam, ka informācija par vienu elementu tiek izcelta, novēršot uzmanību no citiem, un noraidīja 158., 159. un 162. grozījumu.

151. grozījumā prasītais papildu formulējums nav precīzs, un, lai par to gūtu kopskatu, jebkurā gadījumā ir vajadzīga izglītojoša kampaņa. Savukārt, ja tiek pareizi īstenota izglītojoša kampaņa, šāds garš formulējums uz katra iepakojuma nebūs vajadzīgs.

Pēc brīvas izvēles sniegta informācija: Padome uzskata, ka arī tajos gadījumos, kad informāciju sniedz pēc brīvas izvēles, tai būtu jāatbilst regulas IV nodaļas 2. un 3. iedaļas juridiskajām prasībām. Tāpēc Padome nevarēja pieņemt 35. panta 1. punkta svītrošanu un noraidīja 169. grozījumu. 170. grozījums (2. daļa) ir grūti īstenojams, un Padomei tas bija jānoraida – kurš būtu atbildīgs par informācijas sniegšanu sabiedrībai?

Atkārtotai izmantošanai paredzētas stikla pudeles, uz kurām ir neizdzēšams marķējums: Padome uzskatīja, ka prasība par uzturvērtības informāciju ir būtiska. 124. un 223. grozījums tika noraidīts.

Attiecībā uz mazu iepakojumu definēšanu saistībā ar obligāti sniedzamām ziņām Padome nepieņēma 125. grozījumu un šajā jautājumā atbalstīja Komisijas priekšlikumu – Padome mazu iepakojumu definē kā iepakojumu, kura lielākā virsmas platība ir mazāka par 10 cm², un prasa sniegt mazāk informācijas nekā Eiropas Parlaments.

Attiecībā uz tādu mazu iepakojumu definēšanu, kuri ir atbrīvoti no prasības par obligātu uzturvērtības paziņojumu, Padome atbalstīja Komisijas priekšlikumu – mazs iepakojums ir tāds iepakojums, kura lielākā virsma ir mazāka nekā 25 cm², un uz šāda iepakojuma nav jānorāda pat enerģētiskā vērtība. 219. grozījums tika noraidīts.

Enerģētiskās un uzturvērtības aprēķināšana: saskaņā ar 340. grozījumu (1. daļa) norādītās vērtības būtu jānosaka minimālā derīguma termiņa beigās. Padome nesaprata, kāpēc būtu jānosaka šāds termiņš.

18. *Marķēšanas prasības atsevišķos tiesību aktos*

Eiropas Parlaments ieviesa grozījumus, kuros Komisijai prasīts publicēt sarakstu ar marķēšanas prasībām, kas noteiktas atsevišķos Eiropas Savienības tiesību aktos, kurus piemēro īpašiem pārtikas produktiem. Ņemot vērā to, ka pastāv publiski pieejamas (piemēram, internetā) datu bāzes ar spēkā esošajiem tiesību aktiem, Padome uzskata, ka šāda saraksta sagatavošana – kurš būtu pastāvīgi jāatjaunina, lai būtu noderīgs, – būtu nevajadzīgs papildu slogs. Padome nevarēja pieņemt 15. un 41. grozījumu.

42. grozījumā Eiropas Parlaments lūdza Komisiju apstiprināt, ka īpašās prasības atbilst šīs regulas projektam. Padome var atzīt šāda apstiprinājuma vērtību, tomēr, tā kā šajā regulas projektā nav paredzētas budžeta saistības ar šādu mērķi, ar šo tiesību aktu nevajadzētu uzlikt Komisijai papildu slogu. Padome nevarēja pieņemt 42. grozījumu.

19. *Marķējumā norādītais vārds vai nosaukums*

Pēc Padomes ieskatiem, marķējumā norādītajai personai vajadzētu būt atbildīgai par pārtikas informāciju. Ņemot vērā jautājumu par vietu uz marķējuma, Padome nevarēja pieņemt 100. grozījumu un tajā paredzēto norādāmo personu sarakstu.

20. *Uzturvērtības norādīšana "vienai porcijai"*

Eiropas Parlaments prasa uzturvērtības paziņojumā papildus vērtībām uz 100 g vai 100 ml norādīt arī vērtības "vienai porcijai" (313. grozījums) un tāpēc svītvoja Komisijas priekšlikuma 31. panta 1. punktu, kur norāde vienai porcijai pieļauta tikai kā neobligāta iespēja (153. grozījums). Padome atļauj norādīt uzturvērtību "vienai porcijai" papildus norādēm uz 100 g vai 100 ml, kas ir vienīgais veids, kurš ļauj salīdzināt produktus. Abi grozījumi tika noraidīti.

21. *Izteikšanas un norādīšanas papildu veidi*

Padome ļauj pārtikas aprītē iesaistītajiem uzņēmumiem izmantot izteikšanas vai norādīšanas papildu veidus un uzskata, ka 11. un 102. grozījums ir pārāk ierobežojošs.

Padome nevarēja pieņemt, ka tiek svītrots Komisijas priekšlikuma 34. panta 1.–3. punkts par norādīšanas veidiem un tāpēc noraidīja 316. grozījumu.

22. *Izņēmumi attiecībā uz mikrouzņēmumiem*

Lielākā daļa pārtikas aprītē iesaistīto uzņēmumu, kas laiž produktus Eiropas tirgū, ir mazie un vidējie uzņēmumi. Ja mikrouzņēmumus atbrīvotu no regulas projektā paredzētajiem pienākumiem, atbrīvojums no prasības sniegt būtisku informāciju tiktu noteikts nozīmīgai daļai produktu ES tirgū. Padome nevarēja pieņemt 104. un 221. grozījumu.

23. *Īstenošanas pilnvaras un deleģētie akti*

Eiropas Parlamenta un Padomes viedokļi jautājumā par likumdošanas pilnvaru deleģēšanu Komisijai nesakrīt, īpaši attiecībā uz 13. panta 3. punktu (108. grozījums), 26. panta 2. punktu un 30. panta 4. punktu (338. grozījums un 341. grozījums (2. daļa)), 29. panta 4. punktu (146. grozījums (3. daļa)) un 35. panta 6. punktu (174. grozījums).

24. *Veģetārisms*

Attiecībā uz 175. grozījumu šķita pārāgi juridiskā tekstā ievietot divus jēdzienus, kuri nav definēti ES vai starptautiskā līmenī un attiecībā uz kuriem pastāv pārāk daudz neskaidrību. Padome noraidīja minēto grozījumu.

25. *Minimālais derīguma termiņš un "izlietot līdz" datums*

Eiropas Parlaments ierosināja definīciju "izlietot līdz" datumam (2. pants). Tā vietā, lai ieviestu definīciju, Padome labāk vēlējās paturēt skaidrojumu 24. panta 1. punktā. 61. grozījums tika noraidīts.

Paskaidrojums, kas attiecībā uz "izlieto līdz" datumu ar 96. grozījumu pievienots obligāto ziņu uzskaitījumā (9. pants), ir pietiekami izklāstīts 25. pantā. Grozījums tika noraidīts.

Eiropas Parlaments vēlējās IX pielikuma satura tekstu ar nebūtiskām izmaiņām iekļaut regulas projekta pamattekstā. Padome nesaskatīja šāda pārvietojuma priekšrocības no teksta skaidrības viedokļa. 141. un 241. grozījumu uzskatīja par nevajadzīgu un tāpēc nepieņēma.

26. *Apspriešanās ar iesaistītajām personām saistībā ar valsts pasākumu paziņošanas procedūru*

Eiropas Parlaments paredzēja oficiālu paziņošanas procedūru visām iesaistītajām personām saskaņā ar Direktīvu 98/34/EK. Padome šajā jautājumā atbalsta Komisijas priekšlikumu un uzskata, ka jebkāds lēmums par apspriešanos ar iesaistītajām personām būtu jāpieņem neformāli un katrā gadījumā atsevišķi. 186. un 187. grozījums tika noraidīts.

27. *Pielikumi*

— *Izomaltuloze un D-tagatoze*: Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde vēl nav sniegusi atzinumu par šiem diviem produktiem; Padome uzskatīja, ka būtu pārsteidzīgi aizsteigties priekšā zinātnes sasniegumiem, jau šobrīd iekļaujot tekstā minētos produktus, tāpēc 197. grozījums tika noraidīts.

— *Piena proteīns*: izmantojot Komisijas priekšlikumā doto formulu, tiek aprēķināta proteīna satura vidējā vērtība visiem produktiem; izmantojot atšķirīgu formulu katrā atsevišķā gadījumā, aprēķini kļūtu pārāk sarežģīti un grūti. Padome šajā jautājumā atbalstīja Komisijas priekšlikumu un noraidīja 198. grozījumu.

— *Pārtikā lietojamās zelta plāksnītes*: definīcija ir nevajadzīga, jo Padomes nostājā šis jēdziens nav izmantots. 199. grozījums netika pieņemts.

— *Iepakojuma priekšpuse*: definīcija ir nevajadzīga, jo Padomes nostājā šis jēdziens nav izmantots. 200. grozījums netika pieņemts.

— *Gaļas produkti, kas iegūti no īpašā veidā nokautiem dzīvniekiem*: Padome nav iecerējusi pieņemt īpašu marķējumu šādai gaļai. 205. grozījums netika pieņemts.

— *Saldinātāji*: Padome neprasīja, lai pārtikas nosaukums tiktu norādīts galvenajā redzamības laukā; turklāt Padome neuzskatīja, ka ir būtiski, lai saldinātāji tiktu marķēti galvenajā redzamības laukā. 317. grozījums tika noraidīts.

— *Fenilalanīns* ir zinātniski pareizs nosaukums vielai, kura cilvēkiem var izraisīt veselības problēmas. Padome nesaskatīja iemeslu aizvietot izmantoto un Regulā (EK) Nr. 1333/2008 minēto terminu. 206. grozījums tika noraidīts.

— *Piedevu marķējums*: piedevas jau ir iekļautas sastāvdaļu sarakstā; 275. grozījumā paredzētā prasība būtu par iemeslu dubultai marķēšanai.

— *Putnu gaļas produktu ražošanā izmantoti liellopu gaļas un cūkgaļas proteīni*: lai gan informācija varētu būt ļoti nozīmīga, īpaši cilvēkiem, kas ievēro diētu, kuras pamatā ir reliģiski apsvērumi, Padome uzskatīja, ka, tā kā liellopu gaļa un cūkgaļa būtu jānorāda sastāvdaļu sarakstā, nav vajadzības pēc dubultas marķēšanas; 207. grozījums tika noraidīts.

- Garšvielas: garšvielu jēdziens ir tik plašs un neskaidrs, ka par garšvielu varētu uzskatīt, piemēram, salātu mērces, kuras Padome nevēlas atbrīvot no prasības par obligātu uzturvērtības norādi; 212. grozījums tika noraidīts.
- Cukurs, jauna veida cukuri un miltu veidi: Padome uzskatīja, ka šiem produktiem būtu jānorāda attiecīgā pārtikas informācija; 213. un 214. grozījums tika noraidīts.
- Pārtikas produkti, kas iesaiņoti kā dāvana, jauktu produktu iepakojumi un asorti, visticamāk, satur pārtiku, kurā ietilpst parastās uzturvielas, par kurām patērētājiem jāsaņem informācija; konditorejas izstrādājumiem un konfekšu un šokolādes figūrām nevajadzētu paredzēt atbrīvojumu to pašu iemeslu dēļ, kāpēc tādu neparedz konfektēm un šokolādei; 218. grozījums tika noraidīts.
- Pārtikas produkti, kuru daudzums ir mazāks par 5 g vai ml: saskaņā ar Padomes nostāju attiecībā uz fasētu pārtiku uz šiem produktiem kopumā attiecas 18. ievilkums; attiecībā uz nefasētu pārtiku šis jautājums būtu jānosaka dalībvalstīm; 222. grozījums tika noraidīts.
- Atkārtoti sasaldēts, atkausēts: abi termini ir pievienoti tekstam, kas ir tikai piemēru saraksts; arī konkrēti nenorādot, var uzskatīt, ka tie ietilpst sarakstā; papildinājums ir nebūtisks; 225. grozījums netika pieņemts.
- Citas dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļu vai ūdens norādīšana pārtikas produkta nosaukumā: šādu sastāvdaļu norāde sastāvdaļu sarakstā ir obligāta; norādot tās turklāt arī pārtikas produkta nosaukumā, rastos dubulta marķēšana, kas nepalīdzētu marķējumu lasīšanu padarīt vienkāršāku un skaidrāku, kā arī izraisītu papildu slogu pārtikas aprītē iesaistītajiem uzņēmumiem, neradot būtisku ieguvumu patērētājiem; 226., 227. un 228. grozījums tika noraidīts.
- Desu apvalki: mākslīgie desu apvalki ir jāmarķē atbilstīgi 9. panta 1. punkta j) apakšpunktam Padomes nostājā; dabīgo desu apvalku marķēšana parasti ir brīvprātīgi sniegta informācija – abu veidu apvalki ir nekaitīgi, un būtu negodīgi radīt vienam apvalku veidam neizdevīgākus noteikumus nekā otram, jo arī kolagēna apvalkiem ir dabīga izcelsme; ražotāji, kas vēlas uzsvērt, ka lieto no zarnu trakta iegūtus apvalkus vai pat no pārnadžu zarnu trakta iegūtus apvalkus, to var darīt brīvprātīgi; 229. grozījums tika noraidīts.
- Garšvielu un garšaugu produkti: ja šis jēdziens ir maisījumu sinonīms, tas ir lieks; ja tas apzīmē garšvielu un garšaugu produktus ar citu sastāvdaļu piejaukumu, tam nav jāatrodas šīs tabulas šajā rindā. 231. grozījums tika noraidīts.
- Eļļas/tauku izcelsme: Padome ir atzīmējusi, ka sīkāka informācija nekā eļļas/tauku dzīvnieku vai augu izcelsmes norāde radītu papildu izmaksas pārtikas aprītē iesaistītajiem uzņēmumiem un nebūtu pamatota no uzturvērtības informācijas uzlabošanas viedokļa. 263. un 279. grozījums tika noraidīts.
- Hidrogenēta eļļa: ja informācija jau ir pieejama citā vietā, nav vajadzības to atkārtot. Padome atbalstīja Komisijas priekšlikumu un noraidīja 232. grozījumu.
- Cietes: Padomes nostājā ir iekļauti visi cietes veidi; Padome nesaskatīja, kādas priekšrocības būtu precīzākam cietes veidu uzskaitījumam; 234. grozījums ir nevajadzīgs un tika noraidīts.
- Pārtikas krāsvielas: šī ir vispārīga kategorija, kurā var ietilpt dažādu veidu sastāvdaļas; būtu vēlāmāk konkrēti norādīt sastāvdaļas, nevis iekļaut tās vispārējā kategorijā, tādējādi samazinot informāciju, ko saņem patērētāji; 235. grozījums tika noraidīts.

- Mehāniski atdalīta gaļa: Padome paturēja formulējumu, kas attiecas uz abiem gaļas mehāniskas atdalīšanas procesiem, jo pēc procesu pabeigšanas vairs nav iespējams noteikt, kurš no tiem ir veikts. Kad Padome pieņēma šo lēmumu, *Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par mehāniski atdalītas gaļas nepieciešamību un tās izmantošanu nākotnē Eiropas Savienībā un par patērētāju informēšanas stratēģiju* ⁽¹⁾ vēl nebija pieejams. Padome nepieņēma 236. grozījumu.
- Fermenti un celulozes ekstrakts: tās nav funkcionālas kategorijas, un tāpēc tām nav jābūt Padomes nostājas V pielikuma sarakstā; fermentu marķēšana ir reglamentēta ar Regulu (EK) Nr. 1332/2008 ⁽²⁾; celulozes ekstrakta lietošanu kā piedevu reglamentē Regula (EK) Nr. 1333/2008 ⁽³⁾; tāpēc 237. un 307. grozījums tika noraidīts.
- Pārdošana pēc skaita vai sverot: pārtika, ko šādā veidā pārdod pircēja klātbūtnē, parasti, bet ne vienmēr ir nefasēta; šā noteikuma darbības jomas iespējama ierobežošana nav vajadzīga; 238. grozījums tika noraidīts.
- Citi atbrīvojumi: noteikums ir nevajadzīgs; 239. grozījums tika noraidīts.
- Devas: no konteksta ir skaidrs, ka devas ir norādītas kā “diennakts” devas; grozījums nav vajadzīgs. 242. grozījums tika noraidīts.
- Kilodžoulos izteikta informācija: enerģētiskās vērtības izteikšanai lietojamās likumīgās mērvienības ir noteiktas Direktīvā 80/181/EEK; pielikuma 1.2.3. punktā ir noteikts, ka enerģētiskā vērtība būtu jāizsaka džoulos; tāad enerģētiskās vērtības izteikšana kilodžoulos pārtikas marķējumā ir juridisks pienākums; 246. un 248. grozījums tika noraidīts.

Padomes nostājā nav iekļauti vairāki grozījumi, jo tie ir uzskatāmi par nevajadzīgiem un/vai ir pretrunā Padomes nostājai. Konkrēti:

2., 3., 8., 9., 27., 29., 43., 46., 55., 60., 70., 92., 123., 126., 132., 133., 137., 143., 168., 201., 208. un 299. grozījums tika noraidīts, jo tie attiecas tikai uz valodas jautājumiem vai ar tiem neizdara nekādus būtiskus grozījumus teksta nozīmē.

IV. SECINĀJUMS

Padome uzskata, ka tās nostājā pirmajā lasījumā ir ievērots godīgs līdzsvars starp patērētāju veselības un interešu aizsardzības nodrošināšanu augstā līmenī un vajadzību aizsargāt ražotāju likumīgās intereses, lai veicinātu kvalitatīvu produktu ražošanu, vienlaikus nodrošinot preču brīvu kustību.

Padome cer, ka otrajā lasījumā risināsies konstruktīvas sarunas ar Eiropas Parlamentu, lai šo regulu drīz varētu pieņemt.

⁽¹⁾ 17547/10.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1332/2008 (2008. gada 16. decembris) par pārtikas fermentiem (OV L 354, 31.12.2008., 7. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1333/2008 (2008. gada 16. decembris) par pārtikas piedevām (OV L 354, 31.12.2008., 16. lpp.).

Abonementa cenas 2011. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV